

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314206323
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6314206323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej PhD., členiek senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu K consult, s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 056 600, právne zast. Lion Law Partners s.r.o., Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461 proti žalovanej Beata Janštová, s miestom podnikania Pestovateľská 19, 977 01 Brezno, IČO: 37 893 751, právne zast. JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava v konaní o zaplatenie 104.300,76 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 7Cb/118/2014-857 zo dňa 25. júla 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Brezno č. k. 7Cb/118/2014-857 zo dňa 25. júla 2019 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 104.300,76 Eur s príslušenstvom a žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy z titulu zaplatenia navyš prác, ktoré právny predchodca žalobcu mal vykonať pre žalovanú na základe Zmluvy o dielo č. 05/09/R (ďalej len Zmluva o dielo alebo ZoD), pričom predmetom zhotovenia diela bola "Súkromná farma - rekonštrukcia objektu na chov hovädzieho dobytku, ošipáreň, hnojisko, žumpa a spevnené plochy". Právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť T & T staving, a.s., v čase podania návrhu na súd v reštrukturalizácii, IČO: 36 037 532, so sídlom Vranovská 6, 851 01 Bratislava, uzatvorila 20.03.2009 so žalovanou Zmluvu o dielo č. 05/09/R, predmetom ktorej bola realizácia diela uvedeného v bode 1. Žalobca v návrhu uviedol, že okrem prác, ktoré boli zazmluvnené podľa Zmluvy o dielo, právny predchodca žalobcu vykonal pre žalovanú navyš práce oproti dohodnutému rozsahu prác podľa Zmluvy o dielo, pričom hodnota týchto prác predstavovala sumu spolu s DPH 104.300,76 Eur s DPH (86.917,30 Eur bez DPH). Žalobca tvrdil, že aktívne legitimovaným na podanie návrhu voči žalovanej sa stal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 02.09.2012, keď mu pohľadávku, ktorá je predmetom konania, voči žalovanej postúpil konkurzný správca obchodnej spoločnosti T & T staving, a.s. "v reštrukturalizácii".

3. Okresný súd uviedol, že žalovaná označila Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel 2.9.2012 žalobca s postupom za neplatný právny úkon, lebo neexistujúcu pohľadávku nie je možné postúpiť. Uviedla, že všetky finančné nároky spoločnosti T & T staving, a.s., ktoré vyplývali z uzavretej Zmluvy o dielo č. 05/09/R boli riadne usporiadané a o ich usporiadaní v účtovníctve právneho predchodcu

žalobcu, resp. žalobcu, musia byť doklady T & T staving, a.s. "v reštrukturalizácii" nikdy takéto nároky ani nevyúčtoval riadnym daňovým dokladom, teda faktúrou, ani nemohol, pretože ide o nárok vymyslený a neexistujúci. Žalovaná poprela, že by spoločnosť T & T staving, a.s. vykonala oproti Zmluve o dielo pre žalovanú prácu navyše vo výške 104.300,76 Eur pretože podľa Zmluvy o dielo by na takéto práce musel existovať písomný dodatok k zmluve, čo si zmluvné strany výslovne dojednali v Zmluve o dielo č. 05/09/R. Zo zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobca by musel predložiť súdu dodatok k Zmluve v zmysle zmluvného dojednania podľa čl. VIII bod 8.3 a čl. X bod 10.2. Takýto dodatok k Zmluve o údajných navyše prácach vo výške 104.300,76 Eur nikdy nebol uzavretý, ani neexistuje, pretože ide o práce, ktoré sú vymyslené, a ide o neoprávnený nárok žalobcu, ktorý uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok s T & T staving, a.s. "v reštrukturalizácii" na neexistujúce pohľadávky.

4. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že sa zaoberal rozpornými tvrdeniami účastníkov ohľadom toho, ktoré práce a v akom rozsahu mali byť vykonané. Žalobca tvrdil, že navyše práce vykonal jeho právny predchodca - spoločnosť T & T staving, a.s. na základe dohody so žalovanou, a to v rozsahu 104.300,76 Eur s DPH, pričom ako dôkaz o tom, že tieto práce boli vykonané predložil žalobca súdu Zápis z kontrolného dňa zo dňa 09.04.2010, z ktorého, podľa jeho názoru, mala vyplývať dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou o rozsahu a realizácii týchto prác. Okresný súd ale z tohto dôkazu žalobcom tvrdené skutočnosti nezistil. Zdôraznil, že predložený Výkaz výmer, podľa ktorého mali byť vykonané navyše práce v rozsahu 104.300,76 Eur nie je podpísaný žalovanou, ktorá práce v tomto rozsahu poprela.

5. Okresný súd naopak prihliadol k tvrdeniu žalovanej, že práce navyše zhotoviteľom vykonané boli, boli vyúčtované zhotoviteľom ako právnym predchodcom žalobcu Faktúrou č. 20090177 a tieto práce aj boli podľa príjmových a výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 09.12.2009 a 10.01.2010, žalovanou zaplatené.

6. K námietke žalovanej, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo zhotoviteľa na žalobcu je neplatným právnym úkonom, pretože neobsahuje cenu okresný súd uviedol, že podstatnou náležitosťou Zmluvy o postúpení pohľadávky je identifikácia pohľadávky. V Zmluve o postúpení pohľadávky, ktorú predložil žalobca, absentuje identifikácia pohľadávky. Výška pohľadávky je uvedená v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávky. Z tejto Zmluvy ale nie je zrejmé, na základe čoho pohľadávka vznikla, kedy a na základe akej právnej skutočnosti, a nie je z nej zrejmé, či pohľadávku postupca vymáhal od dlžníka.

7. Okresný súd sa zaoberal otázkou, či pohľadávka, ktorá mala existovať v čase jej postúpenia, skutočne existovala. Žalobca tvrdil, že pohľadávka existovala vo výške 104.300,76 Eur s DPH a neexistovala v takej výške, aká je uvedená vo Faktúre č. 20090177, ktorú predložil právny zástupca žalovanej. Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca faktúru vystavil na pokyn M. Janštu, teda išlo o fiktívne doklady a práce navyše podľa tejto faktúry vykonané neboli, a neboli ani zaplatené. Okresný súd sa teda zaoberal takýmto rozporným tvrdením oboch účastníkov, keď žalovaná tvrdila, že práce podľa tejto Faktúry č. 20090177 vykonané boli, a boli dokonca aj zaplatené, ale žalobca tvrdil, odvolávajúc sa na výpovede svedkov, že tieto práce v takomto rozsahu ako boli vyúčtované, vykonané neboli, boli vykonané v inom rozsahu (t.j. 104.300,76 Eur s DPH), a v tom inom rozsahu zaplatené neboli.

8. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že práce v rozsahu 104.300,76 Eur s DPH vykonané boli. Ten dôkaz, ktorý uviedol v žalobnom návrhu, teda Zápis z kontrolného dňa z 09.04.2010 o tejto skutočnosti nesvedčí.

9. Okresný súd prihliadol k námietke žalovanej, ktorá poprela objektivitu svedkov L.. W. C. a L.. L. R., tvrdiac, že títo ľudia sú zamestnanci zhotoviteľa, pričom L.. W. C. následne potom ako spoločnosť T & T staving, a.s., v ktorej bol predsedom predstavenstva, bola v konkurze a následne bola vymazaná z obchodného registra, podnikal ako fyzická osoba, pričom tiež sa dostal do konkurzu a Správcom konkurznej podstaty tohto úpadcu bol práve konateľ žalobcu JUDr. Peter Kočička, teda výpoveď L.. W. C. ako svedka nemôže byť objektívna, pretože pracuje v zhode s JUDr. Petrom Kočičkom, a rovnako tak L.. R. bola vo svojej výpovedi neobjektívna, lebo si pamätať späťne (dňa 28.9.2017) desať rokov skutočnosti, kedy, k akému dátumu vystavila faktúry, je podľa žalovanej neobjektívne.

10. K tvrdeniu žalobcu, že všetky platby pri realizácii obchodného styku medzi žalovanou a T & T staving, a.s. prebehli prostredníctvom bezhotovostného platobného styku, teda sa uhrádzali faktúry cez účet,

poukázal okresný súd na výpoveď svedka M. M., ktorý uviedol, že platby prebehli aj v hotovosti, a bolo bežné, že sa plnilo hlavne v hotovosti bez toho, aby tieto platby prebehli cez účet, dokonca, že žalovaná poskytla právnomu predchodcovi žalobcu T & T staving, a.s. viackrát pôžičku v hotovosti. M. M. tiež uviedol, že všetky platby o obchodnom styku prebiehali v hotovosti a peniaze odovzdával L.. W. C..

11. K výpovedi svedkyne L.. L. R. okresný súd pripomenul, že uviedla, že všetky účtovné doklady, ktoré vystavila, vrátane dobropisu k faktúre, boli zaevidované v účtovníctve a účtovníctvo bolo odovzdané správcovi konkurznej podstaty Mgr. Zemkovi, avšak okresný súd zistil, že toto tvrdenie je nepravdivé, pretože správca konkurznej podstaty súdu oznámil, že žiadne účtovné doklady od úpadcu nedostal, ani s nimi nedisponuje. Svedkyňa pre svoje tvrdenie o tom, že vystavila aj dobropis k tejto faktúre predložila dobropis, o ktorom tvrdila, že ho mala na svojom USB kľúči, ale zároveň poprela, žeby disponovala účtovníctvom právneho predchodcu žalobcu, o ktorom súdu správca oznámil, že ním nedisponuje. Žalovaná predložila súdu Znalecký posudok č. 1/2018 znalca prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD., znalca odbor: Ekonomia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, v ktorom znalec jednoznačne povedal, že v účtovníctve žalovanej za predmetné obdobie sa žiaden dobropis nenachádza, a to aj napriek tomu, že svedkyňa L.. L. R. tvrdila, že tento dobropis bol žalovanej odovzdaný a že bol zaevidovaný aj v účtovníctve. Žalovaná teda predložila dôkaz o tom, že žiaden dobropis v jej účtovníctve sa nenachádza, ale žalobca, ktorý dokazoval skutočnosti o tom, že tieto faktúry sú fiktívne, a to prostredníctvom svedeckej výpovede L.. L. Zajacovej, skutočnosť svojho tvrdenia neuniesol, pretože svedkyňa uviedla, že vystavené doklady boli odovzdané správcovi, ale správca oznámil, že takýmito dokladmi nedisponuje.

12. Pokiaľ ide o výšku vymáhanej pohľadávky 104.300,76 Eur, okresný súd uviedol, že táto nevyplýva zo žiadneho účtovného dokladu, pretože faktúra na takúto sumu vystavená nebola. Zo Zápisu z kontrolného dňa zo dňa 09.04.2010, na ktorý sa odvoláva žalobca, táto skutočnosť nevyplýva, a pokiaľ svedok L.. W. C. uviedol, že v účtovníctve do konkurzu bola táto pohľadávka voči žalovanej vedená ako rozpracovaná pohľadávka v sume 104.300,76 Eur, potom samotná skutočnosť - vyjadrenie svedka L.. W. C. nepotvrzuje skutočnosť, že pohľadávka vo výške 104.300,76 Eur do konkurzu existovala. Pokiaľ žalovaná túto skutočnosť poprela, tak z účtovníctva úpadcu, teda spoločnosti T & T staving, a.s. by súd túto skutočnosť mohol zistiť, ale ju nezistil, pretože doklady úpadcu správcovi neodovzdal. Pokiaľ by bolo účtovníctvo úpadcu vedené transparentne, tak nebol dôvod účtovníctvo neodovzdať správcovi konkurznej podstaty, a zároveň mať dôkaz o existencii pohľadávky voči žalovanej. Potom pre okresný súd vystala otázka, z akého dôvodu a na základe akých skutočností uplatňoval správca konkurznej podstaty Mg. Zemko v mene úpadcu, zastúpený Lion Law Partners konajúci konateľom JUDr. Petrom Kočičkom, cestou súdu v konaní 7Cb 29/2013 vedenom na Okresnom súde Brezno žalovanú sumu 104.300,76 Eur voči žalovanej ako pohľadávku, pokiaľ nedisponoval žiadnymi dokladmi k výške takto uplatnenej pohľadávky. Dôkazom o tom, že ide o pohľadávku, ktorej vymáhanie bolo odsúdené na neúspech svedčí aj úkon správcu konkurznej podstaty v zastúpení Lion Law Partners, konajúci konateľom JUDr. Petrom Kočičkom, ktorý nakoniec návrh voči žalovanej na zaplatenie sumy 104.300,76 Eur zobral späť dňa 30.05.2014. Návrh podal správca konkurznej podstaty na Okresný súd Brezno 31.01.2013, pričom Zmluvou o postúpení pohľadávky mal túto pohľadávku postúpiť žalobcovi 02.09.2012.

13. Okresný súd ďalej odôvodnil rozhodnutie tým, že žalovaná predložila v konaní faktúru, ktorou jej právny predchodca žalobcu T & T staving, a.s. vyúčtoval navyše vykonané práce v rozsahu, ktorý podložila krycím listom rozpočtu a príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi o tom, že túto sumu, ktorá bola vyúčtovaná Faktúrou č. 20090177 právnomu predchodcovi žalobcu aj zaplatila. Faktúra, krycí list rozpočtu, aj príjmové a výdavkové pokladničné doklady sú opatrené pečiatkou a podpisom spoločnosti T & T staving, a.s. ako zhotoviteľa, a ako vyplynulo zo znaleckého posudku prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD. tieto doklady boli v účtovníctve žalovanej riadne zaúčtované. Doklady, príjmový pokladničný doklad a faktúra boli vystavené v záhlaví s názvom obchodnej spoločnosti T & T staving, a.s., sú podpísané osobami, ktoré boli oprávnené podpisovať tieto účtovné dokumenty, preto okresný súd tvrdeniu žalobcu, opierajúcemu sa o výpovede svedkov L.. W. C. a Ing. L. R. neuveril, že ide o fiktívne doklady. Svedkovia uviedli, že samotný zhotoviteľ tie práce, ktoré sám vyúčtoval, nevykonával a nedostal ich ani zaplatené.

14. Okresný súd pripomenul, že L.. W. C. bol predsedom predstavenstva T & T staving, a.s. ako zhotoviteľa, bol zodpovedným za riadne vedenie účtovníctva zákonným spôsobom podľa Zákona o

účtovníctve, pričom túto povinnosť preniesol na vedúcu ekonomického úseku L.. L. Zajacovú, ktorá bola v jeho priamej riadiacej pôsobnosti a bola zároveň aj členkou predstavenstva spoločnosti. Pokiaľ obe tieto osoby tvrdili, že doklady, ktoré predložila žalovaná o tom, že práce navyše oproti Zmluve vykonané boli, a boli aj zaplatené sú fiktívne, a že tieto doklady vyhotovili na základe pokynu splnomocneného zástupcu žalovanej, okresný súd im neuveril, pretože pokiaľ by okresný súd uznal takýto útok žalobcu, že ide o fiktívne vystavené doklady, ktoré ale vystavil sám zhotoviteľ, t.j. právny predchodca žalobcu, aj v budúcnosti by bolo možné, aby ktokoľvek kto vystaví účtovné doklady, spochybnil svoje vlastné úkony odvolávaním sa na nejakú tretiu osobu, pričom by dôveryhodnosť účtovných dokladov znížil, ale zároveň akceptáciou takejto argumentácie by súd pripustil chaos do hodnotenia dôkazov, pretože podľa názoru súdu, samotný účtovný doklad, ktorý bol riadne zaevidovaný v účtovníctve a skontrolovaný audítorom (viď znalecký posudok), má podľa názoru súdu, vyššiu dôkaznú silu, ako výpoveď svedkov L.. W. C., aj L.. L. R., ktorí sú zodpovední za správnosť a zákonnosť vedenia účtovníctva v zmysle § 35 Obchodného zákonníka.

15. Okresný súd zdôraznil, že ak L.. W. C. a L.. L. R. spochybnili zákonnosť svojich právnych úkonov ako riadiacich orgánov akciovej spoločnosti, keď tvrdili, že to čo urobili je fiktívne a nezakladá sa na skutočnosti, tak im okresný súd neuveril a mal za to, že faktúra, ktorú svedkyňa L.. L. R. vystavila a jej podriadené pracovníčky potvrdili nie je fiktívna, a že peniaze boli prijaté do majetku akciovej spoločnosti T & T staving. Z uvedeného vyplynulo, že v čase, keď bola postúpená pohľadávka správcom konkurznej podstaty úpadcu žalobcovi (03.09.2012), táto pohľadávka už neexistovala, pretože podľa predložených dokladov bola zaplatená (v dňoch 09.12.2009 a 10.01.2010). Pokiaľ teda žalobca preukazoval svoju aktívnu legitímáciu v konaní Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorou mal nadobudnúť pohľadávku voči žalovanej, okresný súd z vykonaného dokazovania vyhodnotil dôkaznú situáciu tak, že v čase postúpenia pohľadávky žiadna pohľadávka spoločnosti T & T staving, a.s. "v reštrukturalizácii" voči žalovanej z titulu vykonania navyše prác na stavbe "Súkromná farma Beáta Janštová" podľa Zmluvy o dielo č. 05/09/R neexistovala, pretože zanikla zaplatením, preto návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

16. K záverom znalca Ing. Čierneho okresný súd uviedol, že po vyhodnotení záverov znalca pri odpovedi na otázku č. 1 tento uviedol, že navyše práce vo výške 86.917,30 Eur bez DPH (104.300,76 Eur s DPH) sa týkali prác v svahovitom teréne. Z Výkazu výmer k faktúre č. 20090177 je zrejmé, že ide tiež o zemné práce. Záver znalca, že práce v sume 150.000,- Eur bez DPH vo Faktúre č. 20090177 sa javia ako neopodstatnené za predpokladu, že boli vykonané práce v rozsahu 86.917,30 Eur bez DPH nie je dôkazom o tom, že práce podľa Faktúry č. 20090177 vystavenej zhotoviteľom na sumu 178.500,- Eur realizované neboli. Záver znalca, že Dodatok č. 2 k Zmluve o dielo bol uzavretý skôr ako boli v Stavebnom denníku poznačené práce navyše nepotvrďuje verziu žalobcu, že práce vykonané podľa Faktúry č. 20090177 neboli. Jednak Dodatok č. 2 uzavretý nebol (nie je podpísaný žalovanou) a v obchodnom styku je bežné, že najskôr je uzavretá zmluva, a následne sa realizuje dielo, resp. navyše práce. Pokiaľ znalec zistil nesúlad v cenách na mernú jednotku, súd konštatuje, že výkaz výmer k Faktúre č. 20090177 vystavil "právny predchodca žalobcu - jeho "rozpočtárka" pani P., a nie žalovaná, potom nemožno zrejmu chybu alebo úmysel pripísať na ťarchu žalovanej. Preto súd výsledky znaleckého dokazovania podľa Znaleckého posudku č. 023/2019 znalca Ing. Ivana Čierneho, znalca z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, Odhad hodnoty stavebných prác, Pozemné stavby pre zistenie opodstatnenosti návrhu žalobcu neakceptoval.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a žalovanej ako v spore úspešnej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalobcovi.

18. Voči rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalobca podľa ust. § 365 ods.1 písm. b), e), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Podľa žalobcu je odôvodneniu rozsudku okresného súdu potrebné vytknúť, že vzhľadom na žalobcom substancované prostriedky procesného útoku použitú skutkovú i právnu argumentáciu je argumentáciu súdu použitú v bodoch 38 až 42 odôvodnenia považovať za svojvoľnú pre extrémny nesúlad obsahu hodnotených dôkazov s prijatým hodnotiacim úsudkom a za nepreskúmateľnú pre nedostatok vysvetľujúcej argumentácie a za nedostatočnú z hľadiska zákonných požiadaviek kladených na každé súdne rozhodnutie v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Svojvoľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia je v podstatnej časti odôvodnenia podľa názoru žalobcu založená absenciou dostatočného objemu koherentných vysvetľujúcich úvah a hodnotiacich úsudkov súdu pri vyhodnotení dôkazov procesným postupom podľa § 151 v spojení s § 191 CSP. V odôvodnení napadnutého rozsudku použitá argumentácia vykazuje znaky svojvoľnosti,

nesúrodosti a nedôslednosti pri formulovaní jasných zrozumiteľných odpovedí, jednotlivé argumenty uvádzané v odôvodnení napadnutého rozhodnutia si navzájom odporujú, čo je neprípustné. V tomto zmysle označil žalobca odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu ako zmätočné, pretože z neho nevyplývajú konkrétne vzťahy medzi skutkovými zisteniami a hodnotiacimi úsudkami, rozsudok označil za nezrozumiteľný a nepresvedčivý, pričom voľné hodnotenie dôkazov skĺzlo podľa jeho názoru do svojvoľného hodnotenia dôkazov.

19. Okrem vyššie uvedeného všeobecného konštatovania žalobca konkrétne namietol porušenie práva na spravodlivý proces, a to z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonnú požiadavku, ktorou je povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi a návrhmi strán sporu, tiež s povinnosťou súdu dostatočne odôvodniť proces dokazovania a s povinnosťou zdôvodniť a vysvetliť stranami sporu predložené dôkazy. Zvlášť chýba širšie zrozumiteľné a logické vysvetlenie, prečo súd neuveril vysvetleniam L.. R. a Ing. C. o fiktívnosti faktúry č. 20090177 výlučne s poukazom na skutočnosť, že doklady sú vystavené v záhlaví s názvom obchodnej spoločnosti T & T staving, a.s. Žalobca namietol, že súd v rozpore s formálnologickým uvažovaním rigidne uprednostnil formálnu stránku, ktorou je vystavenie dokladov pod obchodným menom zhotoviteľa pred materiálным obsahom protidôkazu žalobcu, ktorým je znalecký posudok Ing. Čierneho v spojení s vysvetleniami Ing. R. a Ing. C. o fiktívnosti tvrdenej platby.

20. Žalobca namietol, že okresný súd v odôvodnení chybné označil protidôkazy žalobcu spočívajúce v obsahu svedeckých výpovedí L.. R. a Ing. C. za útok (zrejme procesný útok žalobcu), hoci sa evidentne jednalo o popretie verzie žalovaného postupom podľa § 151 ods. 2 CSP. Namietol tiež záver súdu, že účtovný doklad, ktorý bol riadne zaevidovaný v účtovníctve a skontrolovaný auditorom má podľa názoru okresného súdu vyššiu dôkaznú silu, ako výpoveď svedkov L.. R. a L.. C., ktorí sú zodpovední za správnosť zákonnosť vedenia účtovníctva v zmysle § 35 Obchodného zákonníka. Podľa názoru žalobcu okresný súd v tomto pochybil, ak vyššiu dôkaznú silu inak spornej a v účtovníctve žalovaného formálne a účelovo vedenej fakturácie a jej úhrady odvodzuje od neexistujúceho „skontrolovania auditorom“. Bez akýchkoľvek výkladových pochybností nemožno podľa názoru žalobcu súkromný znalecký posudok Ing. Ďaďa na svojvoľne a účelovo predloženú časť jednoduchého účtovníctva žalovaného zamieňať za audit účtovníctva za ucelené finančné obdobia rokov 2009 a 2010, ako sa toho žalobca opakovane domáhal.

21. Žalobca namietol, že povrchnosť a kontroverznosť úvahy súdu o účinnom popretí verzie žalovaného o zániku záväzku zaplatením oproti rovnako povrchnej a neprijateľnej úvahe o vyššej dôkaznej sile je založená nerešpektovaním základných zásad logického uvažovania pri štandardnom a obvyklom komplexnom hodnotení existujúcich dôkazov. Z pohľadu vedenia spoločnosti T & T staving, a.s. bola účtovná operácia spojená s faktúrou č. 20090177 uzavretá dobropisom zo dňa 15.11.2009. Žalovaný sa začal brániť uvedenou faktúrou až na pojednávaní dňa 15.12.2016. V období od ukončenia diela v roku 2010 do 15.12.2016 žalovaný netvrdil, že žalobcom vymáhaný nárok bol konzumovaný uvedenou faktúrou. Naopak na pojednávaniach v dňoch 26.04. a 21.06.2016 sa žalovaný bránil verziou, že pre nevystavenie príslušnej faktúry nemohla nastať splatnosť uplatňovanej časti ceny diela, resp. že tieto práce neboli vôbec vykonané. Túto súvislosť súd nijako nekomentoval a opomenul hodnotiť v logickom slede súdneho konania ako celku.

22. Žalobca namietol, že okresný súd nenaplnil v rozhodovacej činnosti post nestranného arbitra, keď nezohľadnil pri tvorbe namietaného hodnotiaceho úsudku nuansu, za akých okolností vznikla faktúra č. 20090177. Zopakoval pritom tvrdenie, ktoré prezentoval pred súdom prvého stupňa, v zmysle ktorých impulzom na vznik fakturácie bol pokyn p. M. bez aktívnej spoluúčasti a vedomia generálneho riaditeľa zhotoviteľa L.. C.. Takýto postup si mohol p. M. dovoliť výlučne v dôsledku priateľských vzťahov, ktoré boli potvrdené p. M. a zhodne L.. C., čo súd programovo prehliadol pri hodnotení dôkazov. Podľa žalobcu z premisy, že existencia faktúry č. 20090177 mohla byť eventúalnym prostriedkom slúžiacim pre žalovaného na fiktívne vymoženie ďalších zdrojov od PPA v prieniku so spôsobom jej vyhotovenia na pokyn p. M., nie je možné akceptovať hodnotiaci úsudok o bližšie súdom nedefinovanej zodpovednosti štatutárnych orgánov zhotoviteľa za takúto účtovnú operáciu, ergo za bližšie nedefinovaný a nezdôvodnený nezákonný právny úkon. V tejto pre zamietajúci verdikt rozhodujúcej časti odôvodnenia súd nad rámec zisteného skutkového stavu nepresvedčivo a svojvoľne vytvoril tézu o nezákonnosti právnych úkonov.

23. Žalobca aj ďalej namietol postup súdu pri hodnotení dôkazov a uviedol, že súd vychádzajúc z nesprávnosti východzej úvahy o „vyššej dôkaznej sile“ sa javí zistenému skutkovému stavu

nezodpovedajúcim sumárny hodnotiaci úsudok o neexistencii pohľadávky v čase jej postúpenia v dôsledku predchádzajúceho vyplatenia faktúry č. 20090177 žalovaným. Odhliadnuc od obsahu odvolacích námietok odvolateľa v predchádzajúcich bodoch odvolania predstavuje argumentácia súdu o nezákonnosti právnych úkonov svedkov L. R. a Ing. C. v kauzálnom prepojení tiež o neexistencii pohľadávky v čase jej postúpenia prekvapivo novú argumentáciu bez bližšieho adresného a preskúmateľného vysvetlenia tak v rovine skutkových zistení, ako aj pri formulovaní právnej otázky o nezákonnosti právnych úkonov a o neexistencii pohľadávky. Žalobca namietol, že okresný súd nevysvetliteľne selektívne niektoré dôkazy uviedol, napr. zápis z kontrolného dňa stavby zo dňa 09.04.2010 a bez potreby ich začlenená do celkovej dôkaznej situácie im pripísal význam určujúci pre napadnutý zamietajúci verdikt rozsudku a naproti tomu iné dôkazy, napr. odborné vyjadrenie M. G., podklady získané od PPA, stavebný denník, obsah svedeckej výpovede stavbyvedúceho zhotoviteľa G. opomenul hodnotiť vôbec, pričom nevysvetlil dôvody tejto nečinnosti.

24. Žalobca sa následne vyjadril k požiadavkám na riadne odôvodnenie rozhodnutia vzhľadom na procesné práva účastníka, pričom odkázal na čl. 46 Ústavy SR a na ustanovenia Civilného sporového poriadku. Konkrétne uviedol, že súd prvej inštancie neposkytol v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentnú a zároveň špecifickú odpoveď na konkurujúce verzie strán sporu v otázke úhrady faktúry č. 20090177, resp. v otázke jej fiktívnosti. V rámci vlastnej rozhodovacej činnosti sa okresný súd s pomerne obsiahlo zisteného skutkového stavu obmedzil na jeden jediný a pre vecne správne a spravodlivé rozhodnutie nepostačujúci argument o zaplatení faktúry č. 20090177.

25. Žalobca dospel k záveru, že v rámci prostriedkov procesného útoku v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie dostatočne presvedčivo a vecne argumentoval v prospech verzie odôvodnenosti právneho základu i výšky uplatneného nároku. Mal za to, že posudok Ing. Čierneho vyvrátil nepravdivú verziu žalovaného o zaplatení uplatneného nároku. Ak okresný súd dospel k inému záveru, tak podľa názoru žalobcu je proces zhodnotenia vykonaného dokazovania v zrejmom rozpore s obsahom jednotlivých dôkazov a v nesúlade s dôkaznou situáciou zdokumentovanou v konaní, čo označil za stav, kedy došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie a práva na súdnu ochranu.

26. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poprel, že by žalobca neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o svojej verzii uplatneného nároku a že žalovaný naproti tomu uniesol dôkazné bremeno oproti dôkazu - zaplatení na podklade faktúry č. 20090177.

27. Žalobca namietol, že okresný súd neprihliadol k tomu, že v počiatku súdneho konania produkoval žalovaný odlišnú obranu, ktorú zmenil až na pojednávaní dňa 15.12.2016. Konkrétne uviedol, že ak zo stavebného denníka vyplynulo odsúhlasenie všetkých v ňom zaznamenaných prác a výkonov podpisom p. M. a stavbyvedúci zhotoviteľa svedok G. verifikoval pravdivosť a hodnovernosť zápisov v stavebnom denníku, bolo žiaduce, aby súd zaujal hodnotiace či akékoľvek vysvetľujúce stanovisko k tejto podstatnej časti zisteného skutkového stavu. Okresný súd pritom podľa názoru žalobcu ignoroval významné znaky, že v materiálnom ponímaní podľa odborného vyjadrenia M. G. a znaleckého posudku Ing. Čierneho naviac práce v rozsahu faktúry č. 20090177 nemohli byť na diele reálne vôbec vykonané. V logických súvislostiach okresný súd opomenul hodnotiť listinné dôkazy, ktoré potvrdzovali, že v čase ich vyhotovenia sa objektívne nemohlo jednať o stav, že by už uplatnený nárok zanikol zaplatením. Žalobca namietol, že okresný súd nevyužil ním navrhované dopytovacie oprávnenie na verifikáciu protichodných skutkových tvrdení najmä v rozsahu skutočne na diele zhotoviteľom dodaných stavebných prác a dodávok. Žalobca tiež namietol odôvodnenie v bode 35 z dôvodu nepreskúmateľnosti a v bodoch 38 až 42 vo vzťahu k plošnému spochybneniu dôkazného bremena v prospech verzie tvrdiacej žalobcom. Mal za to, že súd nerovnovážne a v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov na strane žalovaného považoval za významné listinné dôkazy faktúru č. 20090177, príjmové pokladničné doklady zo dňa 09.12.2009 a 10.01.2010, ktoré súd nesprávne vyhodnotil, kriticky precenil ich formálnu stránku pred účinne spochybneným materiálnym obsahom a naproti tomu súbor listinných dôkazov žalobcu podporený odbornými vyjadreniami M. G. a znaleckým posudkom Ing. Čierneho, ktoré podľa jeho názoru tvoria ucelený a dôkazný kompaktný celok bez vnútorných rozporov súd nesprávne ignoroval a prijal skutkové závery, ktoré z nich objektívne nevyplynuli.

28. Žalobca sa pri hodnotení obsahu svedeckých výpovedí L. R. a L. C. domáhal rešpektovania princípu neutrality v rámci doktríny „RAVEN“. Uviedol, že súd nepostupoval rovnocenne vo vzťahu k

začleneniu obsahu svedeckej výpovede svedka M. do celkovej dôkaznej situácie. Nezohľadnil pritom zrejmú zaujatosť svedka M. a pri hodnotení svedeckých výpovedí postupoval neobjektívne v neprospech žalobcu. Žalobca pripomenul, že pri dôkaze výpoveďou svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, akým má svedok vzťah k účastníkom konania a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, pričom poukázal v detailoch na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/3577/2008, 21Cdo/4339/2007 a na rozhodnutie 22Cdo/1033/2005.

29. Žalobca tvrdil, že L.. R. a L.. C. neboli v čase podania svedeckej výpovede v žiadnom závislom vzťahu k žalobcovi a naproti tomu svedok M. bol tak v čase zhotovenia diela, ako aj v čase výsluchu v súdnom konaní manželom žalovanej, čím sa v objektívnom ponímaní predpokladá vyšší stupeň zaujatosti, ako u svedkov na strane žalobcu. Súd podľa jeho názoru prehliadol kolíziu svedka M., ktorý v pozícii generálne splnomocneného zástupcu manželky konal pri všetkých úkonoch týkajúcich sa zhotovovania diela a obsahom svedeckej výpovede potom potvrdzoval obsah svojich vlastných úkonov ako dôsledok existujúceho zmocnenia. Podľa názoru žalobcu sa jedná o príklad konfliktu záujmov v pozícii svedčím sám v prospech seba. Na túto nuansu okresný súd neprihliadol a naopak neadekvátne spochybnil pravdivosť a hodnovernosť obsahu svedeckých výpovedí L.. R. a L.. C.. Žalobca sa domnieva, že svedkyňa R. uvádzala na vysvetlenie v otázke popretia reálnosti fiktívnych platieb také špecifické a zároveň hodnoverné a ľahko overiteľné skutočnosti, ktoré nemohli vyvolať žiadne relevantné pochybnosti o ich pravdivosti a presvedčivosti, a to ani v kombinácii s obsahom odpovede správcu konkurznej podstaty Mgr. Zemka poskytnutej na žiadosť súdu. Bez ohľadu na skutočnosť, že obaja svedkovia boli členmi predstavenstva zhotoviteľa diela, bol z ich pohľadu účtovný prípad ohľadom faktúry č. 20090177 uzavretý dobropisom, nebolo teda ani pre SKP významné sa s ním akokoľvek či po účtovnej, či po právnej stránke zaoberať. Bolo preto čisto osobným záujmom svedkyne L.. Zajacovej z hľadiska jej eventuálnej zodpovednosti uchovať dobropis, ktorý v prieniku so špecifickými a ľahko zapamätateľnými fiktívnymi dátumami oboch platieb boli dostatočnou a špecifickou zárukou dôkazom o nevykonaní oboch platieb.

30. Žalobca namietol, že okresný súd vo vzťahu k hodnoteniu odpovede správcu konkurznej podstaty rovnako nepripustil logický úsudok, že v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 02.09.2012 musel správca v pozícii postupcu mať k dispozícii údaj minimálne v rozsahu príloh priložených k žalobe zo dňa 31.01.2013 (v konaní sp.zn. 7Cb/29/2013), z ktorých bolo možné dostatočne identifikovať právny základ aj výšku postupovanej pohľadávky. Svojevoľne v dôsledku absentujúcej širšej vysvetľujúcej argumentácie je potom nutné hodnotiť predčasný úsudok súdu o identifikácii pohľadávky a tiež námietku o jej vymáhaní od dlžníka, keď prinajmenšom bola súdu známa z príloh k žalobe výzva na zaplatenie zo dňa 23.03.2012.

31. Žalobca namietol, že z iných súvisiacich skutkových okolností ovplyvňujúcich nesprávne zistenia okresný súd neprihliadol na skutočnosť, že vážna pochybnosť o obrannej verzii žalovaného je založená tiež nečinnosťou žalovaného v otázke predloženia projektovej dokumentácie a s tým súvisiacej otázky skutočného objemu vykonaných stavebných prác a dodávok nevyhnutne potrebných na riadne zhotovenie diela. Okresnému súdu vyčítal aj bagatelizovanie súvťahností medzi jednotlivými dôkazmi, ktoré vo výsledku súd programovo prehliadal, resp. vykladal v rozpore s obsahom jednotlivých dôkazov. Konkrétne namietol, že vecne a časovo vystavenie a úhrada faktúry č. 20090177 neseďí so zápsmi v stavebnom denníku, ako na to poukázal v odpovedi znalec Ing. Čierny. Rovnako listinné dôkazy zo dňa 09.04., 07.05., 10.08. a 17.08.2010 zakladajú dôvodné pochybnosti o pravdivosti a hodnovernosti obrany žalovaného. Časový a vecný nesúlad vyhotovenia dodatku č. 2 a skutočného vykonania navyiac prác potvrdzujú verziu žalobcu o reálnom nevykonaní prác podľa spornej faktúry, súčasne tiež potvrdzujú verziu o neznámom a spornom účele jej existencie iniciovanej jednostranne svedkom Janštom.

32. Žalobca v odvolaní poukázal na odborné posúdenie M. G. a na zápisy v stavebnom denníku v kombinácii s výpoveďou stavbyvedúceho G. a uviedol, že obe vyjadrenia potvrdili nevyhnutnosť vykonania prác nad rámec existujúcej projektovej dokumentácie pre riadne zhotovenie diela v existujúcich terénnych podmienkach, pričom odborné vyjadrenia M. G. tiež spravdepodobnilo uplatňovanú cenu realizovaných stavebných prác, a to dávok. Toto odborné vyjadrenie pritom sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nehodnotí ako dôkaz vôbec.

33. K vyhodnoteniu Znaleckého posudku č. 23/2019 vyhotoveného Ing. Ivanom Čiernym žalobca namietol, že okresný súd ho nevyhodnocoval správne a domáhal sa toho, že súd má vyhodnocovať

znalecký posudok rovnako ako každý iný dôkaz, pričom odborné závery v ňom obsiahnuté hodnoteniu súdom nepodliehajú. Poukázal pritom na ustálenú judikatúru všeobecných súdov a uviedol, že vo vecnej i časovej postupnosti predkladania jednotlivých dôkazov stranami sporu po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku Ing. Čierneho ako protidôkazu voči znaleckému posudku Ing. Ďaďa žalovaný nepredložil iné významovo relevantné dôkazy spochybňujúce závery znalca Ing. Čierneho. Súd tak nedisponoval dostatočnou sumou odborných informácií a dôkazov, aby mohol sám bez ich využitia negovať znalecký posudok Ing. Čierneho.

34. Žalobca namietol, že okresný súd sa stabilnými zásadami pri hodnotení súkromného znaleckého posudku ako dôkazu vôbec neriadil, keď na základe vlastných subjektívnych názorov odmietol znalecký posudok ako celok, pričom odborné závery znalca súd vôbec nie je oprávnený posudzovať a preskúmať. Žalovaným nebolo nijako vyvrátené, že by znalec riadne nezodpovedal zadané otázky, jeho závery boli komplexné, logicky odôvodnené a nebol dôvod ich spochybňovať. Arbitrárnosť postupu okresného súdu je zvýraznená tým, že žalovaným neboli voči zisteniam znaleckého posudku predložené také relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by odporovali odborným záverom znalca. Námietky súdu prvej inštancie k obsahu znaleckého posudku Ing. Čierneho sa podľa žalobcu nekriticky jednostranne zameriavajú najmä na formálne okolnosti naviac zhrnuté do jedného jediného argumentu, že pokiaľ znalec zistil nesúlad v cenách na mernú jednotku, súd skonštatoval, že výkaz výmer k faktúre č. 20090177 vystavil právny predchodca žalobcu a nie žalovaná a potom nemožno zrejmu chybu alebo úmysel pripísať na ťarchu žalovanej a z tohto dôvodu okresný súd výsledky znaleckého dokazovania neakceptoval. Žalobca následne zreprodukoval svoje vyjadrenie, ktoré predložil ako reakciu na znalecký posudok Ing. Ďaďa. Dospel k záveru, že tento znalecký posudok v obsahovej konfrontácii so znaleckým posudkom Ing. Čierneho nemôže obstať ako relevantný dôkaz pre verziu prijatú súdom, pretože práve znalecký posudok Ing. Čierneho významne spochybnil kauzu, a to je vykonanie prác a dodávok podľa faktúry č. 20090177 ako reálny hospodársky titul na platenie zo strany žalovaného. Je ťažko uveriteľné, že by v okolnostiach prípadu, keď žalobca účinne spochybnil materiálne jadro fiktívneho plnenia by mal mať znalecký posudok Ing. Ďaďa vyššiu dôkaznú silu a mohol by byť relevantným dôkazom s vyššou dôkaznou silou o pravdivosti verzie žalovaného, že naozaj došlo z jeho strany k finančnému plneniu. Podľa žalovaného je efektívnou protiváhou a teda protidôkazom na výlučne formálny charakter dôkazu o plnení žalovaného na základe fiktívnej faktúry práve materiálne spochybnenie dôvodu platiť za niečo, čo nebolo reálne vykonané. Platba v hotovosti predstavuje analogicky ako finančná pôžička reálny finančný kontrakt, ktorý vyžaduje jednak hospodársku kauzu, t.j. materiálny dôvod plnenia a kauze zodpovedajúci zdroj v danom prípade hotovostných finančných prostriedkov slúžiacich na splnenie kauzy. Jedine kumulatívne preukázanie kauzy a hotovosti môže viesť k záveru o preukázaní hotovostnej platby. V danom prípade boli preukázané vážne skutkové pochybnosti o oboch zložkách žalovaným tvrdenej hotovostnej platby. Žalobca namietol, že súd jednostranne hodnotil znalecký posudok Ing. Čierneho, keď aj zistenia znalca týkajúce sa rýdzo formálnej otázky, ktorou je podpis Dodatku č. 2 zo dňa 04.09.2009 k zmluve o dielo, t.j. skôr ako boli zaevidované záznamy v stavebnom denníku o prácach viažucich sa k uvedenému dodatku v dňoch 16.09.2009, 03.10.2009, 15.12.2009, 18.12.2009 a 23.06.2010 odmietol okresný súd vyložiť v prospech verzie žalobcu a zároveň v neprospech žalovaného, hoci žalovaný tvrdil, že Dodatok č. 2, s ním súvisiaci výkaz výmer, faktúra č. 20090177, príjmové pokladničné doklady tvoria kompaktný celok svedčiaci o úhrade uplatňovaných naviac prác. Evidentné pochybenie žalovaného spočívajúce v predložení ním nepodpísaného Dodatku č. 2 po formálnej stránke spochybňujúce jeho verziu podporené tiež zistením znalca Ing. Čierneho nebol okresný súd schopný objektívne posúdiť podľa pravidiel uvedených v § 191 CSP.

35. Žalobca zhrnul v odvolaní teóriu uplatňovania prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a namietol, že súd nevykonal navrhovaný dôkaz, ktorým je znalecké dokazovanie na overenie záverov v okolnostiach stretu protichodných záverov znaleckých posudkov Ing. Ďaďa a Ing. Čierneho, ktoré žalobca navrhol vykonať na pojednávaní konanom dňa 09.07.2019. Súd návrh žalobcu zamietol, čím sa zbavil možnosti získania dôkazu potrebného na zistenie pre rozhodnutie rozhodujúcej skutočnosti. Podľa názoru žalobcu nemôžu existovať rozumné pochybnosti, že navrhovaným postupom žalobcu bolo možné získať relevantný a rozhodujúci dôkaz pre rozptýlenie pochybností o uskutočnenom procesnom postupe. Navrhovaným dokazovaním bolo tiež možné účinne a efektívne verifikovať pravdivosť a hodnovernosť niektorej z verzií strán sporu.

36. Žalobca v závere namietol, že súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ak v rozpore so zmyslom a účelom aplikoval a interpretoval predovšetkým procesný predpis, a to ust. §

150 ods.2, § 151 ods.1, 2, § 191 v spojení s § 209 ods.1, 2, 3 CSP. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 389 ods.1 CSP a podľa § 391 ods.1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

37. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila, že podľa jeho názoru je rozsudok súdu prvej inštancie zákonný, pričom súd prvej inštancie vyhodnotil jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach predložené dôkazy, pričom sa úplne a právne vysporiadal so všetkými vznesenými námietkami a tvrdeniami zo strany žalobcu. Námietku žalobcu, že okresný súd hodnotil dôkazy svojvoľne, pričom argumentoval nepreskúmateľne a nedostatočne z hľadiska zákonných požiadaviek, označila žalovaná za nedôvodnú, pretože odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch 38 až 42 nie je možné izolovane oddeľovať od ďalšieho odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ako sa to účelovo snaží žalobca v odvolaní. Žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vecne, skutkovo a právne vyhodnotil najmä tie dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasnili skutkový a právny základ jeho rozhodnutia.

38. Námietku porušenia práva na spravodlivý proces, ktorú vzniesol žalobca, vyhodnotila žalovaná ako zaujaté hodnotenie bez náležitého nadhľadu nad dôkaznou situáciou a právnym stavom súdnej veci. Uvedené námietky označila za nedôvodné, pretože rozhodnutie okresného súdu stručne a jasne objasnilo skutkový stav, právny základ veci a rozhodnutie má všetky náležitosti, ktoré sa vyžadujú v ust. § 220 CSP. Žalovaná tiež poprela tvrdenie žalobcu, že odôvodnenie rozsudku je zmätočné a nesúrodé v bodoch 38 až 42 a z tohto dôvodu je nepreskúmateľné.

39. Žalovaná uviedla, že hodnotenie svedeckých výpovedí svedkov L.. R. a L.. Hraška, ktorí odpovedali za riadne vedenie účtovníctva podľa § 35 Obchodného zákonníka, bolo okresným súdom vykonané objektívne, lebo súd nemôže uveriť tomu, že títo svedkovia vraj a najmä svedkyňa Zajacová vystavovala účtovné doklady, ktoré nezodpovedali skutočnosti a že vraj vystavovala fiktívne doklady. Pripomenula, že okresný súd sa na návrh strán sporu snažil zadovážiť účtovníctvo spoločnosti T & T staving, a.s., avšak správca konkurznej podstaty súdu oznámil, že účtovníctvo mu nebolo odovzdané. Ak nebolo odovzdané, tak ani údajná pohľadávka, ktorá bola postúpená správcom na žalobcu, nemohla byť verifikovaná a zistená. Navyše žalobca tvrdil, že práce navyše nikdy neboli vyfakturované a svedok L.. C. uviedol, že boli vedené v účtovníctve ako rozpracované práce. Toto tvrdenie bolo vyvrátené faktúrou, ktorú predložila žalovaná vrátane krycieho listu rozpočtu a bolo aj preukázané, že faktúra bola uhradená a v hotovosti. Preto výpovede L.. R. a Ing. C. súd prvej inštancie nemohol hodnotiť v prospech žalobcu, lebo obrana žalovanej ich výpoveďami nebola vôbec spochybnená, práve naopak faktúra č. 20090177 a krycí list rozpočtu navyše, ako aj príjmové pokladničné doklady o zaplatení tejto faktúry, ktoré vystavila Ing. R. a oprávnené osoby spoločnosti T & T staving, a.s., od ktorej nadobudol údajnú pohľadávku žalobca jednoznačne vyvrátili pravdivosť tvrdení týchto svedkov, preto im súd prvej inštancie ani nemohol uveriť.

40. Námietky žalobcu, že okresný súd označil znalecký posudok Ing. Jaroslava Ďaďu za audit vyhodnotila žalovaná ako nedôvodné. Pripomenul, že znalec potvrdil, že v účtovníctve žalovanej za rok 2009 má žalovaná riadne zaúčtovanú prijatú faktúru od T & T staving, a.s. a príjmové pokladničné doklady a tiež potvrdil, že nie je v účtovníctve evidovaný akýkoľvek dobropis od spoločnosti T & T staving, a.s., teda ani k faktúre č. 20090177 a potvrdil, že účtovníctvo je vedené správne. Týmto znalec vyslovil odborný názor a vykonal kontrolu, ktorú možno nazvať auditom, čo nie chybou ako sa domnieva odvolateľ, pričom znalecký posudok má vyššiu právnu silu ako audit, lebo znalec v ňom vykonal vyhlásenie v zmysle § 209 CSP, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku.

41. Pokiaľ sa žalobca domáhal, aby súd žiadal od žalovanej celé účtovníctvo za rok 2009 a 2010, tak takýto návrh bol neoprávnený, lebo žalobca najprv tvrdil, že navyše práce vôbec neboli fakturované a až keď žalovaná predložila faktúru, ktorou vyfakturoval právny predchodca navyše práce faktúrou č. 20090177 na sumu 197.500,- Eur, ku ktorej bol krycí list rozpočtu a žalovaná preukázala aj zaplatenie tejto faktúry, ako aj Dodatok č. 2 k zmluve o dielo, ktorý vypracoval právny predchodca žalobcu T & T staving, a.s. a podpísal L.. W. C. a L.. L. R., pričom v Dodatku č. 2 je cena navyše prác s DPH vo výške 197.500,11 Eur, ktorá sa rovná faktúre, ktorá bola vystavená na základe zmluvy o dielo a Dodatku č. 2 tak, ako sa to vo faktúre uvádza. Tieto listinné dôkazy podľa žalovanej preukázali, že svedkovia sa snažia konať v zhode so žalobcom a že nevravia pravdu a klamú.

42. Žalovaná uviedla, že okresný súd ani nemohol L.. C. a L.. R. uveriť, lebo listinné dôkazy, ktoré títo svedkovia v neposlednom rade aj podpísali, svedčia o opaku ich tvrdení. Tvrdenie žalobcu, že vraj existencia faktúry č. 20090177 mohla byť eventuálnym prostriedkom slúžiacim pre žalovanú na fiktívne vymoženie ďalších zdrojov od PPA označil za nezmysel. Vysvetlila, že ak PPA schváli projekt financovaný z prostriedkov PPA, tak schváli aj výšku, ktorá sa už nemôže meniť a ani sa nemení naviac prácami. Naviac práce si musí zaplatiť investor.

43. K námietkam žalobcu, že rozhodnutie okresného súdu je údajne nepreskúmateľné, nezrozumiteľné a arbitrárne poukázala žalovaná na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.11.2011 sp.zn. 6Cdo/145/2011, v zmysle ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Podľa názoru žalovanej odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu stručne a jasne objasnilo skutkový a právny základ rozhodnutia, čím boli splnené podmienky na spravodlivý proces. To, že súd prvej inštancie nevyhovел žalobcovi a jeho predstava o odôvodnení rozsudku je iná neznamená, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

44. K znaleckému posudku Ing. Čierneho žalovaná uviedla, že okresný súd správne odmietol vykonať výsluch znalca, keďže tento výsluch nebol potrebný, pretože posudok vlastne potvrdzuje len to, že právny predchodca žalobcu vyfakturoval faktúrou č. 20090177 naviac práce podľa Dodatku č. 2 ZoD nesprávne a že vlastne žalovanému zaplatila viac ako bola povinná. Pripomenula, že Ing. Čierny v znaleckom posudku konštatoval, že právny predchodca žalobcu fakturoval faktúrou č. 20090177 vo výške 150.000,- Eur bez DPH naviac práce v tejto výške neoprávnene. Takto znalec poukázal na chyby, z ktorých to zistil, zo súpisu prác uvedených v prílohe k faktúre č. 20090177. Okresný súd tak správne zamietol vykonať výsluch znalca, lebo týmto dôkazom žalobca preukazoval, že naviac práce vyúčtoval, teda vyfakturoval právny predchodca T & T staving, a.s. žalobcu vo vyššej čiastke ako bolo oprávnené. Tento dôkaz nemohol svedčiť v prospech žalobcu, že jeho pohľadávka existuje. Tento posudok žiadnym spôsobom nespochybnil, že bolo vykonané vyúčtovanie naviac prác faktúrou a že tieto naviac práce boli zaplatené žalovanou. Posudok iba potvrdzuje, že právny predchodca T & T staving, a.s. žalobcu poškodil, keď mu vyúčtoval viac ako mal a že na úkor žalovanej sa bezdôvodne obohatil.

45. K tvrdeniam žalobcu, že vraj L.. R. a L.. C. sú dôveryhodné osoby a ich výpoveď mal súd hodnotiť ako pravdivú, hoci odporovala nimi vystaveným dokladom, ktoré vypracovali títo svedkovia a že vraj neboli v žiadnom závislom vzťahu k žalobcovi žalovaná namietla, že boli vo vzťahu ku konateľovi žalobcu JUDr. Kočíčkovi, a to v závislom vzťahu, pretože tento v minulosti spoločnosť T & T staving, a.s. zastupoval ako advokát a súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku okrem iného konštatoval, že zastupoval aj konkurzného správcu úpadcu T & T staving, a.s.

46. Žalovaná záverom pripomenula, že žalobca v odvolaní neposkytol žiadne nové prostriedky procesného útoku a opakuje tvrdenia, ktoré predložil v konaní pred súdom prvej inštancie. Vnímanie odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu ako arbitrárne označila za názor žalobcu, ktorý je ovplyvnený výsledkom sporu. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

47. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

48. Žalovaná v duplike, ktorú podala na repliku žalobcu, zotrvala rovnako na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

49. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219

ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

50. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom: právny predchodca žalovaného T & T staving, a.s., IČO: 36 037 532, so sídlom Vranovská 6, 851 01 Bratislava, uzatvoril so žalovanou dňa 20.3.2009 Zmluvu o dielo č. 05/09/R (ďalej len Zmluva alebo Zmluva o dielo), pričom predmetom zhotovenia diela bola "Súkromná farma - rekonštrukcia objektu na chov hovädzieho dobytku, ošipáreň, hnojisko, žumpa a spevnené plochy".

51. Svedok M. M., ktorý zastupoval žalovanú pri rokovaní so zhotoviteľom uviedol, že žalovaná zhotoviteľovi T & T staving, a.s. z titulu zaplataenia odplaty za vykonanie diela podľa Zmluvy o dielo zo dňa 20.3.2009 zaplatila všetky vyúčtované práce, vrátane prác navyč oproti dojednanému rozsahu prác podľa Zmluvy o dielo zo dňa 20.3.2009, pričom tieto práce zaplatila na základe Faktúry č. 20090177 zo dňa 15.11.2009, s dátumom splatnosti 16.11.2009 (č.l. 404), a to v rozsahu 178 500,- Eur, pričom faktúru za navyč vykonané práce vystavila spoločnosť T & T staving, a.s. spolu s Krycím listom rozpočtu v Eurách (č.l. 405 - 415). Tieto práce žalovaná zaplatila spoločnosti T & T staving, a.s. v hotovosti na základe Výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 10.01.2010 v sume 89 500,- Eur a Prijmového pokladničného dokladu T & T staving, a.s. zo dňa 10.01.2010 v sume 89.500,- Eur, a tiež Výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 09.12.2009 a Prijmového pokladničného dokladu zo dňa 09.12.2009 v sume 89.000,- Eur. Výdavkové pokladničné doklady sú potvrdené spoločnosťou T & T staving, a.s., pečiatkou a podpisom, a rovnako tak Prijmové pokladničné doklady o tom, že žalovaná zaplatila spoločnosti T & T staving, a.s. v hotovosti na týchto dokladoch uvedenú sumu je potvrdený takisto pečiatkou a podpisom osôb za spoločnosť T & T staving, a.s. (č.l. 414 a 415 súdneho spisu).

52. Žalovaná predložila Faktúru č. 20090177 zo dňa 15.11.2009, s dátumom splatnosti 16.11.2009 (č.l. 404), vystavenú zhotoviteľom vo výške 178.500,- Eur za práce navyč.

53. Žalovaná predložila Krycí list rozpočtu priložený k faktúre č. 20090177 (č.l. 405 - 415), vystavený a podpísaný zhotoviteľom.

54. Žalovaná predložila originály: Výdavový pokladničný doklad vystavený žalovanou zo dňa 10.01.2010 s uvedeným účelom platby: fa20090177-T&T/ZA90110 vo výške 89.500 Eur, Prijmový pokladničný doklad vystavený zhotoviteľom T & T staving, a.s. zo dňa 10.01.2010 na sumu 89.500 Eur, ktorým potvrdil zhotoviteľ prijatie tejto sumy od žalovanej, s poznámkou v rámci účtovacieho predpisu ZA 9011, Výdavový pokladničný doklad vystavený žalovanou zo dňa 09.12.2009 s uvedeným účelom platby: fa20090177-T&T/ZA90110 vo výške 89.000 Eur, Prijmový pokladničný doklad vystavený zhotoviteľom T & T staving, a.s. zo dňa 09.12.2009 na sumu 89.000 Eur, ktorým potvrdil zhotoviteľ prijatie tejto sumy od žalovanej, s uvedeným účelom: VS 20090177 a poznámkou v rámci účtovacieho predpisu ZA 9011.

55. Svedok Ing. W. Hraško, predseda predstavenstva zhotoviteľa uviedol, že navyč práce v rozsahu 104.300,76 Eur boli vykonané, boli aj žalovanou prevzaté, ale dôkaz o tom, že tieto práce vykonané boli nie je možné objektívne predložiť, pretože splnomocnený zástupca žalovanej M. M., ktorý ju zastupoval pri rokovaní so zhotoviteľom, žiaden dôkaz, ktorý by mohol zhotoviteľ predložiť o tom, že boli vykonané práce navyč, nepodpísal. Svedok uviedol, že na tieto práce nebola vystavená faktúra, ale ani práce vykonané navyč v rozsahu 104.300,76 Eur zaplataené neboli. Takisto nebol uzavretý dodatok k Zmluve o dielo na navyč práce v rozsahu 104.300,76 Eur, a to z dôvodu neochoty splnomocneného zástupcu žalovanej takýto dodatok uzavrieť, hoci práce navyč vykonané boli, a to v rozsahu, v akom si tieto nároky uplatňuje žalobca. Ako dôkaz o tom, že pohľadávka zhotoviteľa - spoločnosti T & T staving, a.s. voči žalovanej bola reálne zavedená do účtovníctva zhotoviteľa uviedol L.. W. C., ako predseda predstavenstva spoločnosti T & T staving, a.s. (zhotoviteľ), že v účtovnej evidencii zhotoviteľa bola táto pohľadávka voči žalovanej vedená ako rozpracovaná pohľadávka.

56. Svedok L.. W. C. k faktúre č. 20090177 zo dňa 15.11.2009 uviedol, že nevedel o jej vystavení. Faktúru podľa neho pravdepodobne vystavila vedúca ekonomického úseku Ing. L. R., ktorá bola jeho priamou podriadenou. Z akého dôvodu bola vystavená táto faktúra, to uviesť nevedel (č.l. 424), ale uviedol, že pravdepodobne na žiadosť splnomocneného zástupcu žalovanej M. M.. Ku skutočnosti, že spoločnosť podľa príjmového pokladničného dokladu prijala v zastúpení pani L.. L. Zajacovej sumu, ktorá je uvedená na faktúre, teda 178.500,- Eur, uviedol, že tieto peniaze nikdy neboli v skutočnosti vyplatené a tieto panie

ho ani neinformovali o tom, že vystavili príjmové pokladničné doklady a že L.. L. R. potvrdila prijatie tejto sumy. Ako dôkaz, že ide o fiktívne doklady uviedol skutočnosť, že dovtedy všetky platby vo vzájomnom obchodnom styku realizovala žalovaná cez účet, bezhotovostne. Pokiaľ ide o podpis Dodatku č. 2 za T & T staving, a.s., svedok sa vyjadril, že tieto práce podľa tohto dodatku, ktorý predložil na pojednávaní právny zástupca žalovanej dňa 15.12.2016, realizované neboli, a podľa neho je tento dodatok neplatný, ale práce navyše boli realizované podľa iného Dodatku k Zmluve o dielo, ktorý žalovaná nepodpísala, ale on ním disponuje (č.l. 428).

57. Ku kryciemu listu rozpočtu (nachádzajúci sa na č.l. 405, 408, 410 - 413) svedok L.. C. uviedol, že tento krycí list rozpočtu vyhotovila a podpísala pani L.. P., ktorá bola rozpočtárka spoločnosti T & T staving, a.s., pričom tiež podliehala jeho priamej riadiacej pôsobnosti (č.l. 427).

58. Svedkyňa L.. L. R., ktorá bola členkou predstavenstva zhotoviteľa, vedúcou jeho ekonomického úseku a bola zodpovedná za riadne vedenie účtovníctva zhotoviteľa T & T staving, a.s. uviedla, že Faktúru č. 20090177 vystavila ona (č.l. 548). Výšku fakturovanej sumy na základe krycieho listu (výkazu výmer) pre ňu pripravila Ing. P., ktorá pracovala ako "rozpočtárka", pričom Ing. R. uviedla, že túto faktúru vystavila na základe požiadania a na podnet M. M., s ktorým predseda predstavenstva mal nadštandardné vzťahy a bolo zvykom, že M. M. prišiel do sídla firmy T & T staving, a.s. a mal možnosť dať takýto pokyn na vystavenie faktúry.

59. Svedkyňa L.. R. uviedla, že hoci vystavila aj faktúru, a jej podriadená pani O. vystavila na jej pokyn príjmové pokladničné doklady o prijatí spolu sumy 178.500,- Eur do majetku T & T staving a.s., je zrejme, že sú to fiktívne doklady. Uviedla (č.l. 551), že pokiaľ vystavuje fiktívne doklady, vystavuje tieto doklady s nezmyselným dátumom, ako aj v tomto konkrétnom prípade 10.01.2010 je nedeľa, teda ide o dátum, ktorý je nezvyklý, keďže ide o nedeľu, a preto je zrejme, že tento doklad bol len fiktívny, a nie je dôkazom, že peniaze prijala. Rovnako dňa 09.12.2009 nebola v práci, pretože 10.12.2009 mala narodeniny. Ďalej uviedla, že tieto doklady vystavila spätne na požiadanie M. M.. Okrem toho, že vystavila faktúru, vystavila aj dobropis, pričom, ako uviedla, všetky tieto doklady sa nachádzali v účtovníctve, ktoré odovzdali správcovi konkurznej podstaty Mgr. Zemkovi. Ďalej uviedla, že keď vypísala text Faktúry č. 20090177, tak v tom čase priniesol na podpis aj Dodatok č. 2 k Zmluve pán M. a ona Dodatok č. 2 podpísala.

60. Správca konkurznej podstaty zhotoviteľa T & T staving, a.s. Mgr. Zemka na výzvu okresného súdu, aby predložil originály výdavkových aj príjmových pokladničných dokladov, a Faktúry č. 20090177 v sume 178 500,- Eur oznámil, že žiadne doklady od úpadcu neobdržal, následkom čoho ich ani on neodovzdal, keď predával podnik T & T staving, a.s. v rámci konkurzu. Žiadne dokumenty z účtovnej evidencie úpadcu nemá (č.l. 480, 481).

61. Žalobca predložil ako dôkaz Odborné posúdenie č. 2/2017, ktoré vypracovala Znalecká a poradenská kancelária, spol. s r.o., Banská Bystrica (č.l. 422), z ktorého mal súd zistiť, súlad projektovej dokumentácie so zhotoveným dielom "Súkromná farma Beata Janštová Brezno". V Odbornom posúdení č. 2/2017 zo dňa 1.2.2017 je uvedené, že "Úlohou odborného posúdenia bolo posúdiť súlad projektovej dokumentácie so zhotoveným dielom súkromná farma Beata Janštová Brezno pre potreby súdneho konania z dôvodu vzniku navyše prác na stavebných objektoch SO 02 ošipáreň, SO 03 hnojisko, SO 04 žumpa, SO 05 spevnené plochy pre nerešpektovanie umiestnenia stavieb v teréne (projekt uvažoval s rovinatým terénom)". Výsledkom posúdenia je záver, že dielo "Súkromná farma Beata Janštová Brezno" nebolo vykonané podľa projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie. Hlavný dôvod iného technického riešenia zhotovenia diela je konfigurácia terénu (svahovitosť), pri ktorej došlo k navyše práci."

62. Žalobca predložil v konaní Zápis z kontrolného dňa stavby zo dňa 09.04.2010, na ktorom sú uvedení L.. G. a L.. C. za zhotoviteľa a p. Janšto za objednávateľku. Na kontrolnom dni boli prijaté nasledovné uznesenia a termíny: Montáž dodanej technológie do objektu ošipáreň (19.04.2010), zosúladenie a zjednodušenie projektovej dokumentácie objektu ošipáreň (19.04.2010), kolaudácia a užívacie povolenie pre objekty ošipáreň, hnojisko a pumpa (termín: podľa písomnej požiadavky), oporný múr, ktorý si realizuje investor dokončiť do 14.04.2010 z dôvodu, že dodávateľ bude pri ňom realizovať komunikáciu (14.04.2010), dodávka farby a penetračného náteru (do troch dní od požiadavky dodávateľa), poskytnutie zálohy 20.000 Eur na ukončenie prác na objektoch SO 02 až SO 05 (15. týždeň), zrealizované navyše práce budú v rozsahu výkazu výmer a cenníkových cien podľa jednotlivých

objektov predložené investorovi na preštudovanie a schválenie. Následne sa zmluvné strany dohodnú na spôsobe a výške dofinancovania naviac prác (16.04.2010).

63. Žalovaná predložila v konaní Znalecký posudok prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD., ktorý uviedol, že faktúra č. 20090177 na sumu 150.000 Eur plus 20 % DPH 28.500, t.j. spolu na sumu 178.000 Eur zo dňa 15.11.2009, vydaná spoločnosťou T & T staving, a.s. je zaevidovaná v účtovníctve žalovanej v knihe záväzkov - v knihe prijatých faktúr dňa 31.10.2009 pod interným číslom 0090110 a za mesiac október je zapísaná aj v knihe evidencie daní - knihe DPH a je zahrnutá aj do daňového priznania k DPH za mesiac október 2009. K obojm pokladničným dokladom vydaným zhotoviteľom T & T staving, a.s. (zo dňa 09.12.2009 na sumu 89.000 Eur a zo dňa 10.01.2010 na sumu 89.500) znalec uviedol, že na príjmových dokladoch je uvedené kto doklady vystavil, kto peniaze prebral a za čo. K príjmovým pokladničným dokladom vystavila žalovaná výdavkové pokladničné doklady. Výdavkový pokladničný doklad na sumu 89.000 Eur je zaúčtovaný 09.12.2009 v peňažnom denníku pod poradovým číslom zápisu 9. Zo zápisu v peňažnom denníku je jasné, že išlo o pokladničný doklad - interné č. H1V0000173, ktorým bola uhradená časť faktúry č. 20090177. Rovnako príjmový pokladničný doklad zo dňa 10.01.2010 na sumu 89.500 Eur je doložený výdavkovým pokladničným dokladom č. H1V0000003, ktorý je zúčtovaný v peňažnom denníku po poradovom číslom zápisu 14. Zo zápisu v peňažnom denníku je jasné, že išlo o pokladničný doklad - interné č. H1V0000003, ktorým bola uhradená časť faktúry č. 20090177. Znalec ďalej uviedol, že v žiadnej časti účtovnej evidencie žalovanej za rok 2009 a 2010 nie je evidovaný akýkoľvek dobropis od spoločnosti T & T staving, a.s., teda ani k faktúre č. 20090177. Znalec doplnil, že všetky účtovné doklady - faktúra č. 20090177, oba príjmové a oba výdavkové pokladničné bloky sú riadne zaevidované v peňažnom denníku, v knihe záväzkov a v knihe DPH a sú premietnuté do účtovnej závierky.

64. Žalobca predložil v konaní súkromný Znalecký posudok Ing. Čierneho (č.l. 725), ktorý uviedol: „Na základe poskytnutých podkladov a porovnaní časti kópie projektovej dokumentácie stavby, rozpočtov / cenová ponuka zhotoviteľa, Rozpočet naviac prác podľa "Rekapitulácie naviac prác", faktúra č. 20090177 s prílohami/, fotodokumentácie stavby a ďalších podkladov je možné konštatovať, že práce naviac, uvedené v Rozpočte "Súkromná farma - rekonštrukcia objektov na chov hovädzieho dobytku, ošipáreň, hnojisko, žumpa, spevnené plochy" N. M., A. XX, N., Naviac práce, v celkovej cene 86.917,30 eur bez DPH sa týkajú osadenia stavby vo svahovitom teréne a javia sa ako opodstatnené vo vzťahu k vecnej a cenovej náplni nevyhnutnej na zhotovenie daného diela. Ďalej je možné konštatovať, že práce uvedené v súpise prác ako prílohy faktúry č. 20090177 daň. povinnosť zo dňa 31.10.2009 na predmetnej stavbe "Súkromná farma - rekonštrukcia objektov na chov hovädzieho dobytku, ošipáreň, hnojisko, žumpa, spevnené plochy" a predmetných stavebných objektoch, ktoré sú nad rámec "Rekapitulácie naviac prác" resp. rozpočtu naviac prác na sumu 86.917,30 eur bez DPH, s najväčšou pravdepodobnosťou /porovnaním rozpočtov, poskytnutej PD a fotodokumentácie/ nebolo možné v množstvách merných jednotiek uvedených v súpisoch prác k fa. zrealizovať. Práce uvedené vo faktúre č. 20090177 daň. povinnosť zo dňa 31.10.2009 na sumu 150.000,00 eur bez DPH sa javia ako neopodstatnené za predpokladu, že boli vykonané naviac práce uvedené v "Rekapitulácii /a Rozpočte Naviac prác v hodnote 86.917,30 eur bez DPH.“.

65. Znalec Ing. Čierny ďalej v Znaleckom posudku uviedol: Dodatok č. 2 ku Zmluve o dielo č. 05/09/R bol uzatvorený dňa 04.09.2009, pričom zápisy v stavebných denníkoch I. a II. boli vykonané v dňoch 16.09.2009, 03.10.2009, 15.12.2009, 18.12.2009 a 23.06.2010. Z uvedeného vyplýva, že Dodatok č. 2 ku Zmluve o dielo bol uzavretý skôr ako boli v stavebnom denníku poznačené práce naviac na predmetnej stavbe. Ďalej bol zistený nesúlad v cenách na mernú jednotku v súpise k fa. č. 20090177, kde napr. v súpise prác, uvedených v prílohe ku faktúre č. 20090177 daň. povinnosť zo dňa 31.10.2009, odvolávajúc sa na Dodatok č. 2 ku Zmluve o dielo č. 05/09/R, je pri stavebnom objekte SO 02 Ošipáreň, pri položke por. č. 29, kód položky 272-45230-3113, popis položky Podkladné konštrukcie z betónu bola použitá cena na m.j. m3 avšak výmera bola vyjadrená v m.j. m2, čím došlo k desaťnásobnému navýšeniu celkovej ceny položky oproti "Rekapitulácii naviac prác" a tiež oproti smernej orientačnej cene k danej položke.

66. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou formou inému.

67. Podľa § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

68. Odvolací súd nenariadil na prejednanie odvolania žalobcu pojednávajúce z dôvodu, že okresný súd v rozsiahlom a časovo náročnom dokazovaní dostatočne zistil skutkový stav za účelom rozhodnutia vo veci, pričom odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie zopakovať, ani nedospel k záveru, že by ho bolo potrebné doplniť. Zároveň považoval vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie za správne. Predmet sporu sa týkal iba sporových strán a odvolací súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bol daný dôležitý verejný záujem na verejnom prejednaní veci. Vzhľadom na uvedené boli splnené podmienky ust. § 358 ods. 1 CSP na to, aby odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

69. Žalobca v odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu opakovane namietal, že jeho odôvodnenie považuje za svojvoľné, nepreskúmateľné a zmätočné. Pokiaľ ide o námietku nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutia okresného súdu, odvolací súd pripomína, že porušenie práva na spravodlivý proces by predstavoval taký postup súdu, ktorým by žalobcovi znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok, resp. ktoré mu priznával Občiansky súdny poriadok, keďže konanie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj OSP).

70. Ústavný súd Slovenskej republiky sa vo svojej stabilnej judikatúre opakovane vyjadril k povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia a stanovil mantinely týchto odôvodnení. Odvolací súd preto preskúmal obsah odôvodnenia okresného súdu v zmysle uvedenej judikatúry. S poukazom na nález Ústavného súdu SR III.ÚS/119/03 a IV.ÚS/115/03 vychádzal odvolací súd z toho, že každá sporová strana má v zmysle Ústavy SR právo na to, aby rozhodnutie súdu bolo dostatočne jasné a aby zrozumiteľne dalo odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Konkrétne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu sú upravené v § 220 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého okresný súd musí uviesť v odôvodnení rozhodnutia to, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdí, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Okresný súd je povinný jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne môže odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá pritom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

71. Odvolací súd má za to, že okresný súd vo svojom rozhodnutí uviedol všetky vyššie požadované náležitosti, keď zhrnul skutkový stav zistený v niekoľkoročnom konaní, v ktorom rešpektujúc návrhy žalobcu opakovane odročoval pojednávajúce a vykonával dôkazy, či už prostredníctvom výpovedí svedkov, alebo dôkazy listinného charakteru predkladané stranami, tieto dôkazy vo svojom rozhodnutí zhrnul a v prípade dôkazov, ktoré boli protichodné jasne vysvetlil, z akého dôvodu dal prednosť dôkazom produkovaným žalovanou pred dôkazmi produkovanými žalobcom. Okresný súd vykonané dôkazy zároveň premietol do skutkových zistení, ktoré vyhodnotil a z logickej súvislosti jeho vyhodnotenia vyplynulo, čo ho viedlo k záveru, že nárok žalobcu uplatnený v konaní nepovažoval za oprávnený.

72. K rozsahu odôvodnenia všeobecných súdov treba pripomenúť aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/145/2011, v zmysle ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Zároveň v zmysle § 387 ods. 3 CSP má odvolací súd možnosť v prípade, ak považuje rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, doplniť odôvodnenie okresného súdu v prípade, ak sa tento nezaoberal podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, resp. sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení. V takom prípade musí nahradiť odvolací súd túto povinnosť okresného súdu a sám sa vysporiadať s podstatnými tvrdeniami strán prednesenými na súde prvej inštancie, nie je to však dôvod pre zrušenie rozhodnutia okresného súdu, ktoré je inak vecne správne.

73. K námietke žalobcu na porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces treba pripomenúť aj závery Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS/252/04). Zároveň právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS/50/04).

74. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil, že by v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu absentovali náležitosti vyžadované Civilným sporovým poriadkom pre odôvodnenie rozhodnutí a že by z tohto dôvodu bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Zároveň odôvodnenie rozhodnutia nevyhodnotil odvolací súd ako zmätočné, nesúrodé, nezrozumiteľné, pretože z myšlienkového línie interpretovanej okresným súdom je možné zistiť bez ďalšieho, aké dôvody ho viedli k zamietnutiu žaloby. Zároveň rozhodnutie okresného súdu bolo postavené na skutkových zisteniach a ich právnom vyhodnotení, preto ho odvolací súd nepovažoval za svojvoľné alebo arbitrárne.

75. Žalobca už v úvode svojho rozsiahleho odvolania formuloval základnú odvoláciu námietku, v ktorej nesúhlasil so závermi okresného súdu, pretože tento neuveril vysvetleniam L. R. a Ing. C. o fiktívnosti faktúry č. 20090177, a naopak prihliadol k dokladom predloženým žalovaným (faktúra č. 20090177, krycí list k faktúre, príjmové a výdavkové pokladničné bloky). Odvolací súd sa pritom plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, a to z dôvodu, že žalovaný procesnú obranu, v rámci ktorej uviedol skutkové tvrdenie o zaplatení prác navyš v konaní aj preukázal, na rozdiel od žalobcu, ktorý v konaní nepreukázal tvrdenie o fiktívnosti faktúry č. 20090177.

76. V prejednávacom prípade si žalobca uplatňuje nároky z prác navyš v súvislosti so zmluvou o dielo. Zmluva o dielo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá ako písomná zmluva a z čl. VIII bod 8.3 vyplýva, že práce navyš, ktorých potreba vzišla pri realizácii stavby a s tým spojené predĺženie lehoty výstavby, mali byť riešené dodatkami k uzavretej zmluve. V čl. X bod 10.2, v ktorom sa strany dohodli, že upravovať, dopĺňať a meniť zmluvu možno len písomnou formou - dodatkom k zmluve. V prejednávacom prípade by tak práce navyš, ak by sa mali týkať Zmluvy o dielo, museli byť dojednané písomným dodatkom, podpísaným oboma zmluvnými stranami. Ako vyplynulo z dokazovania, takýto dodatok, ktorý by podpísali obe strany uzavretý nebol, keďže navrhovaný Dodatok číslo 2. bol podpísaný iba za zhotoviteľa a nie za objednávateľku.

77. Napriek tomu, že práce navyš neboli dohodnuté prostredníctvom písomného dodatku k Zmluve o dielo, žalovaná v konaní potvrdila skutočnosť, že práce nad rámec tých prác, ktoré boli kryté Zmluvou o dielo vykonané boli. Tieto ďalšie práce (ďalej „práce navyš“ tak neboli realizované na základe Zmluvy o dielo, ale boli vykonané na základe zmluvy konkludentne uzavretej medzi zhotoviteľom (ktorý prejavil vôľu uzavrieť ďalšiu zmluvu o dielo tým, že práce vykonal) a medzi žalovanou ako objednávateľkou (ktorá uzavretie zmluvy o dielo akceptovala tým, vykonanie prác umožnila a v cene uplatnenej zhotoviteľom aj v celom rozsahu zaplatila). Žalovaná následne v konaní predložila dôkaz o rozsahu prác vykonaných nad rámec Zmluvy o dielo a aj o ich zaplatení. Poprela však, že by nad rámec týchto prác boli vykonané ešte ďalšie práce v takom rozsahu, aký si žalobou uplatnil žalobca, ktorý k žalobe priložil rozpis prác navyš, z Rekapitulácie ktorých vyplynulo, že ide o práce spolu v hodnote 86.917,30 Eur bez DPH tak, ako ich priložil v rozpísané v Rekapitulácii priloženej k žalobe. Žalovaná uviedla, že namiesto prác uplatnených žalobou boli práce navyš zo strany právneho predchodcu žalobcu - spoločnosti T & T staving, a.s. (ďalej len zhotoviteľa) skutočne vykonané, ale v takom rozsahu, aký je uvedený v krycom liste rozpočtu (vystavenom osobou poverenou vystaviť krycí list rozpočtu za zhotoviteľa), ktorý bol prílohou k faktúre č. 20090177. Teda vo faktúre, ktorá bola vystavená zhotoviteľom žalovanému, bola podpísaná osobou poverenou zhotoviteľom, bola žalovanému doručená a bola žalovaným zaplatená.

78. Z uvedeného vyplýva, že samotnú skutočnosť, že zo strany zhotoviteľa došlo k vykonaniu prác navyš oproti pôvodne dohodnutému rozsahu Zmluvy o dielo žalovaná nepoprela, sporným však ostalo, v akom konkrétnom rozsahu k vykonaniu prác navyš došlo, zjednodušene povedané, či v rozsahu krycieho listu priloženého k faktúre č. 20090177, alebo ešte aj v rozsahu rozpisu prác priložených k žalobe ako rekapitulácia v hodnote 86.917,30 Eur bez DPH. V návaznosti na to sporným ostalo aj tvrdenie žalovaného, že faktúru č. 20090177 vystavenú v hodnote 150.000,- Eur bez DPH a 178.500,- Eur s DPH skutočne zaplatil, ako to vyplýva z príjmových pokladničných blokov vystavených zhotoviteľom a z výdavkových pokladničných blokov vystavených žalovaným.

79. Z výpovede svedkyne Ing. L. R. pred okresným súdom vyplynulo, že faktúru č. 20090177 vystavila ona osobne, pričom v čase vystavenia faktúry bola vedúcou ekonomického úseku, bola zodpovednou za riadne vedenie účtovníctva a bola tiež členkou predstavenstva zhotoviteľa. Bola teda osobou oprávnenou takúto faktúru vystaviť. Sama uviedla, že výšku fakturovanej sumy uvedenej na faktúre č. 20090177 vystavila na základe krycieho listu (výkazu výmer), ktorý pre ňu pripravila Ing. P. pracujúca

u zhotoviteľa ako rozpočtárka. Z uvedeného vyplýva, že aj práce uvedené v krycom liste, na základe ktorého bola faktúra č. 20090177 vystavená, vystavila osoba na to oprávnená zhotoviteľom. Takto vystavená faktúra musela nepochybne byť doručená objednávateľke, keďže objednávateľka (žalovaná) ju mala zaevidovanú vo svojom účtovníctve a zároveň predložila dôkaz o jej zaplatení.

80. Faktúru č. 20090177 vystavila Ing. R. dňa 15.11.2009. Vystavila ju so všetkými náležitosťami, ktoré sú pre tento typ daňového dokladu vyžadované. Žalobca pritom nepreukázal, že by túto faktúru vystavenú Ing. R. zhotoviteľ ako subjekt práva neskôr stornoval, vystavil dobropis alebo vykonal iný úkon, z ktorého by vyplývalo, že túto faktúru nevystavil správne, nech už by za dôvod storno faktúry považoval akékoľvek skutočnosti. Až na pojednávaní konanom dňa 28.09.2017, teda takmer 8 rokov po vystavení faktúry uviedla Ing. R., že faktúru síce vystavila, ale vlastne to tak ani nemyslela, pretože tá faktúra mala byť fiktívna, lebo to tak chcel manžel žalovanej. Okresný súd správne vyhodnotil, že takéto tvrdenie svedkyne nie je dôveryhodné.

81. Žalobca sa v odvolaní správne domáhal toho, aby súd vyhodnocoval každú svedeckú výpoveď z pohľadu vierohodnosti svedka. Svedok, ktorý sám pripustí, že je pre neho obvyklé postupovať nepoctivo, sám o sebe popiera vlastnú dôveryhodnosť. Na pojednávaní konanom 28.09.2017 svedkyňa R. doslova uviedla: „Nie, ja som si v prvom rade všimla ten dátum 09.12.2009 a z mojej praxe vždy vystavujem fiktívny doklad o prijatí peňazí na nezmyselné dátumy“. K dôveryhodnosti výpovede tejto svedkyne preto odvolací súd uvádza, že osoba, ktorá považuje vo svojej praxi za prirodzené vystavovať fiktívne doklady, môže rovnako dobre považovať za prirodzené uvádzať v konaní pred súdom fiktívne skutočnosti.

82. Zároveň, aj pokiaľ by tvrdenie svedkyne R. že faktúru vystavila ako fiktívnu a teda motiváciou na vystavenie tejto faktúry nebola skutočnosť, že zhotoviteľ pre žalovaného vykonal práce v hodnote 150.000,- Eur bez DPH (za predpokladu, že vlastne pre objednávateľku nevykonal vôbec žiadne práce navyše), teda motiváciou vystavenia faktúry nebolo vykonanie prác ale motiváciou by bol podvod, táto faktúra stále ostáva platným daňovým dokladom, na základe ktorého bolo plnené. V danom prípade by totiž došlo k situácii, kedy by sa na strane zhotoviteľa ako právneho predchodcu žalobcu dopustil zhotoviteľ bezdôvodného obohatenia vo výške 150.000,- Eur bez DPH za práce, ktoré by v skutočnosti vôbec nevykonal. Na druhej strane nutnosť vykonania prác navyše preukazoval v konaní sám žalobca, a to odbornými vyjadreniami M. aj svedeckou výpoveďou stavbyvedúceho zhotoviteľa G. z ktorých všeobecne vyplýva, že dôvodom, pre ktorý bolo potrebné vykonať práce navyše bola skutočnosť, že projekt bol len pre stavebné povolenie a stavba sa nedala osadiť do terénu.

83. Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd zhodne s okresným súdom k záveru, že faktúra, ktorú nepochybne vystavila L.. R., bola vystavená ako riadna faktúra bez ohľadu na to, aká motivácia L.. R. k vystaveniu tejto faktúry viedla. Pokiaľ ide o práce uvedené v krycom liste rozpočtu k tejto faktúre, tieto práce akceptoval žalovaný ako objednávateľ a zaplatil ich v rozsahu, v akom boli v krycom liste k rozpočtu priloženom k faktúre č. 20090177 uvedené. Pokiaľ v tomto krycom liste rozpočtu boli uvedené práce, ktoré v skutočnosti vykonané neboli, resp. boli vykonané v menšom rozsahu, opäť by to predstavovalo nepoctivé konanie zo strany zhotoviteľa a ako okresný súd správne uviedol, takéto by nebolo možné pričítať na neprospech žalovaného.

84. Faktúra č. 20090177 spolu s krycím listom rozpočtu, spolu s výdavkovými a príjmovými pokladničnými dokladmi bola zároveň zaúčtovaná do účtovníctva žalovaného už v čase jej vystavenia a v čase vystavenia pokladničných dokladov, teda v roku 2009 a 2010. Z uvedeného je zrejmé, že tieto doklady skutočne v tomto čase vystavené boli, boli doručené žalovanému, žalovaný ich riadne zaevidoval vo svojom účtovníctve a z pokladničných blokov vyplýva, že ich aj zaplatil. Zhotoviteľ tak na údajne fiktívnu faktúru prijal nefiktívne platbu v rozsahu 178.500,- Eur. Táto skutočnosť potom fiktívnosť faktúry popiera. Ak aj faktúra bola vystavená z nesprávnej motivácie, vystavená bola, čo potvrdila L. a o jej zaplatení predložila žalovaná dôkazy. Prihliadnutie k predloženým písomným dokladom tak nemôže byť v rozpore s formálno-logickým uvažovaním a v danom prípade, ak okresný súd uprednostnil písomné doklady vystavené zhotoviteľom, podpísané osobami oprávnenými konať za zhotoviteľa, rešpektoval tým preukázané skutkové tvrdenia o vystavení daných faktúr pod obchodným menom zhotoviteľa a tento dôkaz je z materiálnej stránky prevažujúci nad protidôkazmi žalobcu postavenými na nedôveryhodnej výpovedi L.. R. a na výpovedi L.. C. o fiktívnosti tvrdenej platby.

85. Pokiaľ ide o výpovede L.. C., z týchto nebolo možné dospieť k záveru, či boli faktúry vystavené ako fiktívne alebo nie, keďže sám L.. C. vypovedal, že na práce navyše faktúra vystavená nebola, čo v prípade jeho výpovede nemuselo byť výpoveďou klamlivou, keďže on sám pri vystavení faktúry nebol a z jeho neskoršej výpovede pri opakovanom vypočutí svedka vyplynulo, že ani o vystavení faktúry nevedel. Jeho svedecká výpoveď tak nemôže objasniť skutočnosť, za akých okolností faktúra vystavená bola, či bola fiktívna alebo fiktívna nebola, keďže pri jej vystavení nebol, pokyn na jej vystavenie nedal a z akého dôvodu vystavená bola, to uviesť nevedel (výpoveď svedka čl. 424). Svedok C. uviedol iba svoje domnienky založené na predpoklade, že pravdepodobne bola vystavená na žiadosť manžela žalovanej (tento dôvod uviedla svedkyňa R.), preto výpoveď svedka C. nemohla materiálne prevážiť nad predloženou faktúrou, krycím listom a pokladničnými blokmi.

86. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd chybné označil protidôkazy žalobcu za procesný útok, i keď išlo o popretie verzie žalovaného. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že formálne označenie úkonov žalobcu a žalovaného ako procesný útok alebo procesná obrana nie sú pre vecnosť rozhodnutia podstatné. Zároveň z procesného hľadiska je nutné hovoriť o dôkaznom bremene v prípade skutkových tvrdení. V zásade prostriedkami procesného útoku sú tvrdenia žalobcu, ktorý musí preukázať svoje tvrdenia uvedené v žalobe na to, aby mu súd mohol priznať nárok uplatnený žalobou, v danom prípade sú teda úkony žalobcu všeobecne označované ako prostriedky procesného útoku.

87. Žalobca tiež namietol, že okresný súd priznal vyššiu dôkaznú silu podľa neho sporného účtovníctva žalovaného aj na základe „skontrolovania auditorom“. Okresný súd pritom opakovane správne uvádzal vo vzťahu k preskúmaniu účtovníctva, že závery kontroly vyplývajú zo znaleckého posudku prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD. a iba v závere svojho odôvodnenia zjednodušene zhrnul, že doklad bol riadne zaevidovaný v účtovníctve a skontrolovaný auditorom, pričom v zátvorke opäť odkázal na znalecký posudok. Z jazykového a logického výkladu vety okresného súdu tak vyplýva, že neuviedol, že by bol vzhľadom na účtovníctvo žalovaného vykonaný audit, pokiaľ to myslel žalobca vo forme celkového účtovného a ekonomického auditu. Pojem „audítor“ sa používa všeobecne aj vo význame kontrolór a okresný súd formuláciu „skontrolovaný audítorom“ výslovne naviazal na znalecký posudok, keďže za toto slovné spojenie umiestnil (viď znalecký posudok). Audit žalovaného vykonaný audítorskou spoločnosťou ani v priebehu konania tvrdený nebol. Bol to naopak žalobca, kto podaním zo dňa 08.01.2018 navrhol, aby žalovaná na výzvu súdu predložila kompletné účtovníctvo za roky 2009 a 2010 (súvahu, výsledovku, podrobnú hlavnú účtovnú knihu, daňové priznania na DPH a DPFO), teda predloženie kompletného účtovníctva v konaní žiadal žalobca a nie žalovaná.

88. Žalobca v odvolaní iba účelovo vytrhol z kontextu formuláciu okresného súdu. Účtovníctvo žalovaného bolo podrobené preskúmaniu znalcom zapísaným v Zozname súdnych znalcov pre odbor Ekonomie a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo. Žalovaná sa ani nedomáhala toho, aby znalecký posudok predložený prof. Ing. Jaroslavom Ďaďom, PhD. bol vyhodnotený ako audit účtovníctva za ucelené finančné obdobia rokov 2009 a 2010. Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD., v zmysle zadania znaleckého posudku, tak účelom znaleckého posudku bolo zistiť, či účtovné doklady - prijatá faktúra č. 20090177 zo dňa 15.11.2009, príjmový pokladničný doklad z 09.12.2009 a z 10.01.2010 od zhotoviteľa boli riadne zaúčtované v účtovníctve v roku 2009 a 2010 žalovanej a k tomu smerovali aj otázky položené znalcom. V znaleckom posudku tak znalec nedostal za úlohu vykonať audit účtovníctva za ucelené účtovné obdobie roku 2009 a 2010 a žalovaná to ani netvrdila. Znalec sa nezaoberal ostatnými aspektmi účtovníctva, zaoberal sa iba tým, či faktúra, pokladničné doklady boli riadne zaúčtované a preskúmal, či v účtovníctve žalovaného je alebo nie je zaúčtovaný dobropis k faktúre č. 20090177. Nad rámec tohto zadania znalec účtovníctvo nepreskúmal, avšak to ani nebolo nevyhnutné, pretože pre účely konania nie sú otázky vedenia účtovníctva žalovanej v období rokov 2009 a 2010 nad rámec prejednávaného sporu podstatné.

89. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd nerešpektoval základné zásady logického uvažovania pri komplexnom hodnotení existujúcich dôkazov, pretože z pohľadu zhotoviteľa bola účtovná operácia spojená s faktúrou č. 20090177 uzavretá dobropisom zo dňa 15.11.2009. Uvedené skutkové tvrdenie však žalobca v konaní nepreukázal. Žalobca v konaní nebol schopný predložiť účtovníctvo zhotoviteľa, z ktorého by vyplývala skutočnosť, že aspoň v účtovníctve zhotoviteľa bol dobropis k faktúre č. 20090177 zaevidovaný. Zo znaleckého posudku prof. Ing. Jaroslava Ďaďa, PhD. zároveň vyplýva, že dobropis k faktúre č. 20090177 nebol zaúčtovaný ani v účtovníctve žalovanej. Údajná existencia dobropisu vyplynula v konaní výlučne z výpovede Ing. R., materiálne preukázaná nebola. Údajné nájdenie

dobropisu na USB kľúči nevyhodnotil ani odvolací súd ako dôveryhodné, keďže to nie je dôkaz o tom, že takýto dobropis bol skutočne aj zhotoviteľom vydaný, podpísaný oprávnenými osobami a zaradený do účtovníctva.

90. Žalobca v odvolaní namietol, že žalovaný sa začal brániť faktúrou č. 20090177 až na pojednávaní konanom dňa 15.12.2016 a dovtedy netvrdil, že by žalobcom vymáhaný nárok bol konzumovaný touto faktúrou, naopak sa bránil verziou, že pre nevystavenie príslušnej faktúry nemohla nastať splatnosť uplatňovanej časti ceny diela, resp. že tieto práce neboli vôbec vykonané, čo okresný súd opomenul hodnotiť v logickom slede. Okresný súd je však povinný hodnotiť logický sled dôkazov až ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, a teda pokiaľ sa obrana žalovaného, rovnako ako útok žalobcu vyvíjajú vzhľadom na postupne predkladané dôkazy, súd vyhodnocuje až tie dôkazy, ktoré v konečnom dôsledku sú relevantné pre jeho rozhodnutie.

91. V danom prípade však obrana žalovaného prezentovaná na počiatku súdneho konania nie je rozporná s obranou, ktorú v konaní neskôr prezentoval prostredníctvom preukázania zaplatenia faktúry č. 20090177. Primárne sa žalobcovi veľmi úspešne darilo počas niekoľkoročného konania pred okresným súdom odkláňať pozornosť súdu od skutočnosti, že predmetom konania nie sú práce vykonané na základe faktúry č. 20090177, ale predmetom konania sú práce, o ktorých žalobca tvrdí, že vykonané boli, pričom rozpis týchto prác priložil k žalobe, a to v súhrnnej hodnote 86.917,30 Eur bez DPH (ďalej aj práce uvedené v Rekapitulácii). Dokazovanie preto malo smerovať k tomu, či tieto práce boli vykonané nad rámec toho, čo zhotoviteľ pre žalovanú vykonal v zmysle Zmluvy o dielo na základe projektu, ktorý bol podkladom zmluvy o dielo. Žalobca v tejto súvislosti preukazoval, že samotný projekt, na základe ktorého bola zmluva o dielo uzavretá, nerešpektoval umiestnenie stavieb v teréne, pretože projekt uvažoval s rovinatým terénom. Bolo úlohou žalobcu preukázať, že práce, ktorých zoznam predložil v rámci prílohy k žalobe (v Rekapitulácii), tak boli prácami vykonanými nad rámec Zmluvy o dielo a zároveň nad rámec prác, ktoré žalovanej vyúčtoval faktúrou číslo 20090177, ku ktorej žalovaná preukázala, že zhotoviteľ prijal od nej platbu v celom rozsahu. Žalobca však nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by zhotoviteľ so žalovanou vykonanie prác vymedzených v Rekapitulácii dohodol, že by ich vykonal a odovzdal žalovanej. Vykonanie prác v rozsahu Rekapitulácie žalovaný od počiatku popieral, svoju obranu nezmenil. Naopak preukázal, že práce navyše v skutočnosti zhotoviteľom vykonané síce boli, ale boli už aj zaplatené a nad ich rámec už práce uvedené v prílohe k žalobe v rámci Rekapitulácie vykonané neboli. Zjednodušene povedané, žalovaný preukázal, že zaplatil za práce vykonané v rozsahu faktúry č. 20090177, preto by musel žalobca preukázať, že nad rámec týchto prác z krycieho listu rozpočtu vystaveného k faktúre boli ešte vykonané aj práce v rámci Rekapitulácie. Inak by si dvojmo uplatňoval nárok na zaplatenie toho, čo mu už raz zaplatené bolo. Túto skutočnosť žalovaný od počiatku popieral a popieral ju až dokonca, pretože tvrdil, že žiadne takéto ďalšie práce nad rámec tých ktoré už zaplatil, vykonané neboli. Odvolací súd tak nezistil porušenie hodnotenia logického sledu súdneho konania ako celku.

92. Žalobca namietol, že okresný súd nenaplnil v rozhodovacej činnosti post nestranného arbitra, keď nezohľadnil tvrdenia žalobcu ohľadom okolností, za akých vznikla faktúra č. 20090177. Poukázal pritom na tvrdenie svedkyne R., podľa ktorej impulzom na vznik fakturácie bol pokyn p. M., manžela žalovanej, a to bez aktívnej spoluúčasti a vedomia generálneho riaditeľa zhotoviteľa L.. C.. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že samotný priateľský vzťah medzi L.. C. a p. M. v konaní preukázaný bol, keďže obidvaja zhodne potvrdili, že medzi nimi boli aj v čase pred uzavretím zmluvy spoločenské kontakty. Avšak osoba, ktorá je poverená vedením ekonomického úseku akciovej spoločnosti a je zároveň členom predstavenstva akciovej spoločnosti, má zo zákona povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, pričom odborná starostlivosť rozhodne nezahŕňa postup, pri ktorom by mal člen predstavenstva vystavovať fiktívne faktúry za nevykonané práce, a to s tvrdením, že si takéto faktúry vyžiadal sám objednávateľ. V podstate L.. Zajacová tvrdila, že manžel žalovanej prišiel navrhnúť, aby mu uložili povinnosť zaplatiť faktúru, a to vo výške 178.500,- Eur napriek tomu, že takéto práce pre neho zhotoviteľ nevykonal. Teda prišiel požiadať, aby mu vystavili faktúru vo výške 178.000 Eur za nič a túto faktúru si následne žalovaná riadne zanesla do účtovníctva.

93. Subjekty, voči ktorým si uplatňujú iní platby za nevykonané práce na fiktívne faktúry sa voči takýmto tvrdeniam zvyčajne bránia, rovnako ako sa žalovaná bráni uplatnenému nároku žalobcu s odôvodnením, že tento je nedôvodný, keďže žiadne práce navyše nad rámec toho čo zaplatila, vykonané neboli. Preto

tvrdenie, že by žalovaná prostredníctvom manžela žiadala zhotoviteľa, aby jej vystavil vysokú faktúru za nevykonané práce samo o sebe nemôže obstáť.

94. Ak žalobca v tejto súvislosti poukazoval na to, že motiváciou manžela žalovanej mohlo byť fiktívne vymożenie ďalších zdrojov od PPA, okresný súd správne vychádzal zo zistenia, že práce navyiac neboli predmetom platieb zo strany PPA. Táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z podania Pôdohospodárskej platobnej agentúry, odboru vnútornej kontroly, supervízie a ochrany finančných záujmov EÚ zo dňa 28.06.2017, ktorá uviedla, že dáva do pozornosti, že žiadateľ (teda žalovaná) nemá povinnosť predkladať doklady k prácam navyiac, nakoľko práce navyiac nie sú súčasťou zmluvy o NFP. Inak povedané, žalovaná ako beneficiant príjmov z PPA bola oprávnená zazmluvniť si v rámci projektu aj práce navyiac, tieto však nepodliehali nároku na ich preplatenie zo strany PPA a preto bolo jej voľbou, či tieto práce navyiac objedná a následne zaplatí z vlastných zdrojov, alebo nie. Tým tvrdenie, že manžel žalovanej požadoval, aby mu niekto vystavil faktúru na vysokú sumu, ktorú by si následne nechal preplatiť zo strany Pôdohospodárskej platobnej agentúry, bolo vyvrátené. Ak by totiž takúto fiktívnu faktúru voči sebe vystaviť skutočne žalovaná nechala, bolo by jej povinnosťou ju zaplatiť z vlastných zdrojov. PPA by jej ju nepreplatila. Námieta žalovaného, že súd v tejto súvislosti nebol nestranným arbitrom, je preto nedôvodná.

95. Žalobca v odvolaní namieta postup okresného súd pri hodnotení dôkazov a uviedol, že okresný súd dôkazy uvádzal selektívne, pričom niektoré dôkazy neuviedol vôbec, napr. odborné vyjadrenie M. G. alebo podklady získané od PPA, stavebný denník, výpoveď stavbyvedúceho Kolára, iné dôkazy, napr. zápis z kontrolného dňa stavby uviedol bez potreby ich začlenenia do celkovej dôkaznej situácie. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne pripomína nález Ústavného súdu SR IV.ÚS/252/04, z ktorého vyplýva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov.

96. Súd vyhodnocuje iba tie dôkazy, ktoré sú relevantné pre jeho rozhodnutie ohľadom sporných tvrdení sporových strán. Nesporné tvrdenia nie je potrebné dokazovať a teda nie je ani potrebné vyhodnocovať dôkazy potvrdzujúce nesporné tvrdenia. Dôkazy, ktorých neuvedenie v rámci vyhodnotenia skutkovej situácie žalobca namieta, teda vyjadrenia M. G., stavebný denník, svedecká výpoveď G. smerovali k tomu, že nebolo postačujúce, aby zhotoviteľ vykonal iba práce podľa Zmluvy o dielo, a to následkom toho, že v projekte nebolo rešpektované umiestnenie stavieb v teréne. Túto skutočnosť však žalobca v konaní vôbec preukazovať nemusel, pretože ako vyplynulo z dôkazov predložených žalovaným, práce navyše naozaj vykonané boli, presne v dôsledku okolností vymedzených v odbornom vyjadrení M. G., takže samotná skutočnosť, či práce navyše bolo treba vykonať alebo nie, sporná nebola. Veď práve práce nad rámec Zmluvy o dielo č. 05/09/R boli zahrnuté v krycom liste rozpočtu vystavenom zhotoviteľom a práve za takéto práce prijal zhotoviteľ dňa 09.12.2009 platbu vo výške 89.000 Eur a dňa 10.01.2010 platbu vo výške 89.500 Eur od žalovanej. Žalovaná preto ani nepoprela, že v dôsledku nevhodne pripraveného projektu vznikla nutnosť vykonať práce nad rámec dohodnutej Zmluvy o dielo, preto túto skutočnosť nebolo nutné samostatne dokazovať a vyhodnocovať.

97. Pokiaľ ide o stavebný denník, nie je z odvolania žalobcu zrejmé, čo konkrétne v stavebnom denníku, alebo čo konkrétne zo svedeckej výpovede stavbyvedúceho L. G. mal okresný súd vyhodnotiť v rámci rozhodovania. Nie je úlohou odvolacieho súdu hádať, čo mal asi odvolateľ na mysli. Svedok G. na pojednávaní konanom dňa 15.12.2016 potvrdil, že pracoval u zhotoviteľa ako vedúci prípravy a realizácie stavieb, potvrdil že konfigurácia terénu nezodpovedala projektovej dokumentácii, takže nejaké práce navyiac vznikli, čo však opätovne sporné nebolo.

98. Z uvedeného vyplýva, že dôkazy, ktorými sú odborné vyjadrenia M. G. a stavbyvedúceho zhotoviteľa Kolára potvrdili iba skutočnosť, ktorú v konaní tvrdil žalobca a ktorú potvrdila žalovaná, keď preukázala že za práce navyiac v rozsahu krycieho listu rozpočtu priloženého k faktúre č. 20090177 aj zaplatila. Naopak z odborného vyjadrenia M. G. ani svedka L. G. nevyplývalo, že by okrem prác, ktoré prezentovala žalovaná ako zaplatené, boli vykonané ešte práce navyiac (ako keby druhé práce navyiac). Z ich vyjadrení vyplýva iba toľko, že vzhľadom na špecifiká terénu projekt nebol vypracovaný tak, aby ho bolo možné zrealizovať, a preto bolo nutné vykonať aj ďalšie zemné výkopové práce. Keďže však táto skutočnosť sporná nebola, pretože žalovaný preukázal, že zaplatil za ďalšie zemné a výkopové práce, nebolo nevyhnutné osobitne tieto dôkazy vyhodnocovať.

99. Pokiaľ ide o podklady získané od PPA a stavebný denník, nie je odvolaciemu súdu zrejmé, akým konkrétnym spôsobom pochybil okresný súd, ak ich nevyhodnotil. Stavebný denník v konaní spochybnený nebol, jeho vedenie tak isto v konaní spochybnené nebolo a podklady získané od PPA preukázali, že žalovaná čerpala od PPA platby, ale zároveň preukázali, že PPA nepreplácala práce navyše.

100. Pokiaľ ide o zápis z kontrolného dňa stavby zo dňa 09.04.2010, ktorý priložil žalobca k žalobe, a z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že práce navyše urobené boli, tento sám o sebe spochybnený nebol, avšak jeho obsah nie je spôsobilý preukázať, že zhotoviteľ vykonal pre žalovanú okrem prác, ktoré zaplatila na základe faktúry č. 20090177 ešte aj práce uvedené v Rekapitulácii priloženej k žalobe. Zo Zápisu z kontrolného dňa 09.04.2010 vyplynulo, že zo siedmich uznesení boli dohodnuté tri také, kde za zodpovednú osobu boli určené L. G. a Ing. C., teda ktoré ešte mal vykonať zhotoviteľ. Tie sa týkali montáže technológie do objektu oššiparne a zabezpečenia kolaudácie a užívacieho povolenia na objekty O2-O5. Z tohto zápisu tak nevyplýva, žeby objednávateľka (alebo jej manžel) potvrdzovali vykonanie prác v rozsahu uvedenom v Rekapitulácii prác priložených k žalobe. Pokiaľ poukazoval žalobca na posledný odsek Zápisu z kontrolného dňa, v zmysle ktorého zrealizované navyše práce budú v rozsahu výkazu výmer a cenníkových cien predložené investorovi na schválenie, nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by v rozsahu výkaz výmer predložil žalovanej na schválenie práce uvedené v Rekapitulácii. Vzhľadom na práce uvedené v Rekapitulácii nepredložil ani dôkaz o tom, že by bol žalovanou prevzaté, ani nepredložil žiaden dôkaz o tom, že tieto vôbec boli vykonané.

101. Žalobca v odvolaní dospel k záveru, že posudok Ing. Čierneho vyvrátil nepravdivú verziu žalovaného o zaplatení uplatneného nároku. Mal za to, že ak okresný súd dospel k opačnému záveru, tak to bolo v rozpore s obsahom dôkazov a v nesúlade s dôkaznou situáciou, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Ako odvolací súd zistil, znalecký posudok č. 023/2019 vypracovaný Ing. Ivanom Čiernym obsahuje záver, že navyše práce v celkovej cene 86.917,30 Eur bez DPH sa týkajú osadenia stavby vo svahovitom teréne a javia sa ako opodstatnené vo vzťahu k vecnej aj cenovej náplni nevyhnutnej na zhotovenie daného diela. Ďalej konštatoval, že práce uvedené v súpise prác ako príloha faktúry č. 20090177 s najväčšou pravdepodobnosťou nebolo možné v množstvách merných jednotiek uvedených v súpisoch prác k faktúre zrealizovať. Na otázku položenú v znaleckom posudku „uveďte ďalšie zistenia, ktoré súvisia s predmetnou vecou a prispeli by k objasneniu skutkového stavu veci v spornej otázke vykonania prác podľa predchádzajúcej otázky“ uviedol znalec, že Dodatok č. 2 k Zmluve o dielo č. 05/09/R bol uzatvorený dňa 04.09.2009, pričom zápisy v stavebných denníkoch I a II boli vykonané v dňoch 16.09.2009, 26.09.2009, 03.10.2009, 15.12.2009, 18.12.2009 a 23.06.2010. Znalec dodal, že z uvedeného vyplýva, že dodatok č. 2 ku Zmluve o dielo bol uzatvorený skôr, ako boli v stavebnom denníku poznačené práce navyše na predmetnej stavbe. Ďalej bol zistený nesúlad v cenách na mernú jednotku, v dôsledku čoho rozdiel medzi rekapituláciou prác, resp. rozpočtom prác navyše a súpisom prác podľa faktúry č. 20090177 len pri jednej položke činí 27.397,75 Eur bez DPH.

102. Z uvedenej citácie záverov znalca Ing. Čierneho, ktoré okresný súd prevzal do odôvodnenia rozsudku, však žiadnym spôsobom nevyplýva, že by tento záver vyvrátil „nepravdivú verziu žalovaného o zaplatení uplatneného nároku“ ako to označil žalobca. Opätovne treba zdôrazniť, že žalovaná preukázala zaplatenie tých prác, ktoré boli zahrnuté v krycom liste rozpočtu a ktoré si voči nemu zhotoviteľ uplatnil prostredníctvom faktúry č. 20090177. Žalovaná v konaní vôbec nepreukazovala zaplatenie prác, ktoré si voči nej uplatnil žalobca žalobou a ktoré boli zahrnuté v Rekapitulácii. Preto nie je možná formulácia, že by súd vyhodnocoval verziu žalovaného o zaplatení žalobou uplatneného nároku, pretože nárok uplatnený žalobou od počiatku žalovaná popierala, ako nárok neexistujúci. Naopak, žalobca by musel preukázať, že tento nárok existuje ako nárok na zaplatenie prác navyše, teda nad rámec tých, ktoré mu už boli zaplatené v dôsledku Zmluvy o dielo č. 05/09/R a v dôsledku prác navyše uplatnených zhotoviteľom voči žalovanému faktúrou č. 20090177. Teda posudok Ing. Čierneho nemohol vyvrátiť verziu žalovanej „o zaplatení uplatneného nároku“, keďže žalobou uplatnený nárok žalovaná poprela.

103. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že zaplatil nárok, ktorý si voči nemu sám zhotoviteľ uplatnil prostredníctvom faktúry č. 20090177 vo výške 178.500,- Eur s DPH, teda 150.000,- Eur bez DPH, zaplatenie tohto nároku posudok Ing. Čierneho žiadnym spôsobom nevyvracia. Posudok Čierneho rezultuje v závere, že práce uplatnené faktúrou č. 20090177 nebolo možné s najväčšou pravdepodobnosťou vykonať v množstvách merných jednotiek uvedených v súpisoch prác, inak

povedané, sám zhotoviteľ si uplatnil voči žalovanému zaplatenie takých prác, ktoré v skutočnosti nevykonali, resp. prác, ktoré nastavil a to v množstvách merných jednotiek uvedených v súpisoch prác, čo vyplýva aj z odpovedi k otázke 2, kedy uviedol sám znalec, že došlo k 10-násobnému navýšeniu niektorých položiek cien. Táto skutočnosť by však nevyvrátila, že tieto práce takto uplatnené žalobou skutočne zaplatené boli, pretože dôkazom o zaplatení prác bolo predloženie originálov príjmových pokladničných dokladov vystavených samotným zhotoviteľom z ktorých vyplýva, že zhotoviteľovi bolo zo strany žalovanej odovzdaných 178.500,- Eur za vykonanie prác, ktoré sám zhotoviteľ žalovanej vyúčtoval. Preto posudok Ing. Čierneho môže byť iba dokladom, z ktorého vyplýva, že práce vo faktúre č. 20090177 boli nadhodnotené, ale nepopiera tým, že tieto práce reálne zaplatené boli. Ak ich žalovaná zaplatila, akceptovala tým rozsah a vykonanie prác tak, ako jej boli v krycom liste rozpočtu predložené, i keď zo znaleckého posudku vyplýva, že faktúru v takomto rozsahu platiť vôbec nemusela. Ak to urobila, bolo to jej voľbou, vykonala to v rámci dispozičnej autonómie podnikateľského subjektu a skutočnosť, že niekto zaplatí viac, než je reálna trhovú hodnotu tovaru alebo práce, nerobí úkon zaplatenia neplatným. V danom prípade treba nad rámec toho uviesť, že práce, ktoré boli vykonané navyše, nemohli byť vykonané v rámci Zmluvy o dielo, ktorá vyžadovala písomnú formu dodatkov a zmien, preto ak tieto práce boli vykonané nad rámec toho, čo pokrývala Zmluva o dielo, boli to práce vykonané na základe konkludentne dohodnutej zmluvy o dielo, kedy rozsah a cena diela boli medzi stranami dohodnuté konkludentným spôsobom a to tým, že zhotoviteľ tieto práce vykonali a objednávateľ tieto práce zaplatil. Ak žalovaná takto konkludentne akceptovala nadhodnotenú cenu diela, ktorú hradila z vlastných zdrojov, bolo to jej podnikateľské rozhodnutie.

104. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s okresným súdom v rozsahu odôvodnenia, že záver znalca Ing. Čierneho, že práce v sume 150.000,- Eur bez DPH vo faktúre č. 20090177 sa javia ako neopodstatnené za predpokladu, že boli vykonané práce v rozsahu 86.917,30 Eur bez DPH nie je dôkazom o tom, že by práce podľa faktúry č. 20090177 vo vystavenej zhotoviteľom na sumu 178.500,- Eur realizované neboli. Zároveň je nutné poukázať na to, že znalec podmienil záver o neopodstatnenosti prác zahrnutých do faktúry č. 20090177 skutočnosťou, že by predtým boli vykonané práce uvedené v Rekapitulácii prác priložených k žalobe. Vykonanie prác zahrnutých v Rekapitulácii pritom žalobca nepreukázal.

105. Pokiaľ znalec Ing. Čierny vo svojom závere uviedol, že Dodatok č. 2 k Zmluve o dielo č. 05/09/R bol uzatvorený dňa 04.09.2009, pričom zápisy v stavebných denníkoch I a II boli vykonané v dňoch 16.09.2009, 26.09.2009, 03.10.2009, 15.12.2009, 18.12.2009 a 23.06.2010, a dodal, že z uvedeného vyplýva, že dodatok č. 2 ku Zmluve o dielo bol uzatvorený skôr, ako boli v stavebnom denníku poznačené práce navyše na predmetnej stavbe, odvolací súd zdôrazňuje, že Dodatok č. 2 medzi stranami nikdy uzavretý nebol, bol iba navrhnutý zo strany žalobcu a žalovaná ho neakceptovala. Práve preto neboli práce zahrnuté v krycom liste rozpočtu súčasťou Zmluvy o dielo zmluvný vzťah bol k nim uzavretý konkludentne.

106. Žalobca v konaní poprel, že by žalovaný uniesol dôkazné bremeno o zaplatení na podklade faktúry č. 20090177. Odvolací súd naopak v súlade s okresným súdom vyhodnotil originály príjmových pokladničných blokov vystavených Ing. R. za zhotoviteľa dňa 9.12.2009 a dňa 10.1.2010 ako dôkazy o tom, že zhotoviteľ platbu žalovanej na faktúru č. 20090177 skutočne prijal. Obrana Ing. R., ktorá uviedla, že rovnako ako faktúra aj tieto príjmové pokladničné bloky boli vystavené fiktívne sa odvolaciemu súdu javí ako účelová. Ing. R. nepoprela, že tieto bloky sama podpísala, nie sú teda falšované, sú to originály vystavené zhotoviteľom a podpísané osobou oprávnenou konať v mene zhotoviteľa. Ako také sú dôkazom o tom, že táto osoba v mene zhotoviteľa peniaze prevzala. Už to, či táto osoba ich reálne aj zhotoviteľovi ako akciovej spoločnosti odovzdala, či ich vložila do majetku akciovej spoločnosti, nie je predmetom tohto konania. Žalovaný však ich predložením preukázal, že zo strany zhotoviteľa došlo k prevzatíu finančnej hotovosti vo výške 178.500,- Eur a to samostatnou platbou zo dňa 10.1.2009 a zo dňa 9.12.2009. Tvrdenie Ing. R., že si po ôsmich rokoch pamätá, že boli fiktívne a to na základe „nezmyselných“ dátumov vyhodnotil odvolací súd zhodne s okresným súdom za účelové. Samotná skutočnosť, že 10.1.2010 je nedeľa, ešte nie je dôkazom o tom, že by v mene akciovej spoločnosti člen jej predstavenstva nemohol prevziať platbu zo strany objednávateľa. Rovnako ako skutočnosť, že mala Ing. Zajacová dňa 10.12.2009 narodeniny nemôže byť dôkazom o tom, že nemohla 09.12.2009 prevziať finančnú sumu.

107. Keďže príjmové pokladničné bloky, rovnako ako výdavkové pokladničné doklady boli žalovanou zaevidované do účtovníctva priamo v účtovnom období, kedy ku platbám došlo, teda v rokoch 2009 a 2010, predpoklad žalobcu, že k ich vyhotoveniu alebo predloženiu došlo žalovanou účelovo až v rámci súdneho konania sa nepotvrdil. V priebehu konania po ôsmich rokoch už žalovaná objektívne nemohla zasiahnuť do svojho účtovníctva riadne predloženého príslušnému daňovému úradu, takže k zaúčtovaniu týchto platieb v r. 2009 a 2010 skutočne došlo, čo je však iba podpornou informáciou na dokreslenie celkových súvislostí platenia. Samotné vykonanie platby má súd za preukázané nie v dôsledku evidencie v účtovníctve, ale v dôsledku predloženia príjmových pokladničných dokladov vydaných oprávnenou osobou v mene zhotoviteľa.

108. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd nevyužil ním navrhované dopytovacie oprávnenie na verifikáciu protichodných skutkových tvrdení v rozsahu skutočne na dielo zhotoviteľom dodaných stavebných prác a dodávok. Aj v tejto časti sa však žalobca opätovne viac sústredil na to, že práce vykonané podľa fa 20090177 nikdy vykonané neboli a nie na to, aby preukazoval nárok uplatnený žalobou, ktorý nebol uplatnený v zmysle fa 20090177, ale bol uplatnený v zmysle Rekapitulácie priloženej k žalobe. Bolo povinnosťou žalobcu preukazovať vykonanie prác uvedených v Rekapitulácii. Z odborného posudku Ing. Čierneho vyplynulo, že práce v takomto rozsahu teda v rozsahu Rekapitulácie priloženej k žalobe by odôvodnené boli, pretože ich naozaj vykonať bolo treba. Ani z posudku Ing. Čierneho ani z iného dôkazného prostriedku predloženého žalobcom však nevyplýva, že by tie práce, ktoré si žalobca uplatňuje žalobou v rámci Rekapitulácie priloženej k žalobe by boli iné práce, než tie práce, ktoré boli zahrnuté do krycieho listu rozpočtu priloženého k faktúre č. 20090177 a ktoré už boli žalovanou zaplatené.

109. Odvolaciemu súdu sa javí, že naopak žalobca kriticky precenil tvrdenia, ktoré mu zhotoviteľ zrejme poskytol v súvislosti s pohľadávkou, ktorú žalobca nadobudol až potom, ako došlo k vykonaniu prác, ktoré sú predmetom žaloby. Súbor listinných dôkazov žalobcu podporený odbornými vyjadreniami M. G. a znaleckým posudkom Ing. Čierneho totiž rezultujú iba v takom závere, že skutočne bolo treba vykonať práce navyše nad práce, ktoré boli pokryté Zmluvou o dielo a že tieto práce by boli opodstatnené v rozsahu Rekapitulácie priloženej k žalobe, ale neboli by opodstatnené až v takom rozsahu, v ktorom reálne boli zaplatené žalovanou na základe faktúry 20090177. Z takto tvrdených súvislostí by však vyplynulo iba toľko, že práce vykonané a vyúčtované zhotoviteľom zaplatila žalovaná nad rámec toho, čo reálne vykonané bolo, čo by znamenalo, že nielenže zhotoviteľovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči žalovanej, ale naopak sa voči žalovanej bezdôvodne obohatil. Ak za takýchto okolností vstúpil žalobca do právneho vzťahu so zhotoviteľom a predpokladal, že pohľadávka, ktorú na neho zhotoviteľ postupuje je existujúca, niesol pritom vlastné riziko podnikania.

110. Žalobca sa pri hodnotení obsahu svedeckých výpovedí L.. R. a L.. C. domáhal rešpektovania princípu neutrality v rámci doktríny RAVEN. Namietol pritom zaujatosť svedka M. a vyjadril názor, že okresný súd postupoval pri hodnotení svedeckých výpovedí neobjektívne v neprospech žalobcu.

111. Svedok M. pri svojej výpovedi popísal svoju verziu uzatvárania zmluvy o dielo a aj svoju verziu toho, ako on vnímal situáciu okolo vystavenia faktúry č. 20090177 a s tým súvisiaceho krycieho listu rozpočtu a výdavkových a príjmových pokladničných dokladov. Okresný súd však nevychádzal z verbalizovaných informácií predložených svedkom M., vychádzal z predložených písomných dokladov, ktoré predložila žalovaná - z faktúry č. 20090177, z krycieho listu rozpočtu, z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 09.12.2009 a z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 10.01.2010, ktoré boli vystavené zhotoviteľom osobami oprávnenými konať za zhotoviteľa, čo bolo v priebehu konania týmito osobami aj potvrdené. Preto nie je zjavné, ktorá časť výpovede svedka M. mala byť vyhodnotená neobjektívne v neprospech žalobcu. Samotná skutočnosť, že svedok M. je v blízkom osobnom vzťahu so žalovanou ako svojou manželkou je pritom objektívne daná, a preto opakovane odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie okresného súdu nevychádzalo z jeho tvrdení, ale vychádzalo z listinných dôkazov predložených žalovanou. Na strane druhej sa žalobca domáhal toho, že pri výpovedi svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom konania k prejednávanej veci, aká je jeho rozumová a duševná úroveň a v detailoch poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu ČR napr. 30Cdo/3577/2008. Ako už bolo uvedené vyššie, odvolací súd zhodne s okresným súdom nepovažoval výpoveď svedkyne L.. R. za dôveryhodnú. Pokiaľ ide o L.. C. informácie, ktoré uviedol boli vzhľadom na rozhodnutie súdu neutrálne, pretože nebol osobne prítomný

pri vystavení faktúry pri vystavení krycieho listu, ani pri preberaní finančnej hotovosti od žalovaného. Jeho informácie teda boli sprostredkované a boli viac vyjadrením osobných názorov.

112. Nad rámec toho treba uviesť, že nie je možné stotožniť sa so žalobcom v tom, že by vzťah L.. R. a L. k žalobcovi bol neutrálny. Obe osoby boli členmi predstavenstva zhotoviteľa a zhotoviteľ postúpil na žalobcu pohľadávku vo výške 104.300,76 Eur. Je preto pochopiteľne v záujme oboch týchto osôb presvedčiť žalobcu ako platiaceho postupníka v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky, že postupovaná pohľadávka naozaj existuje, a v konaní uvádzať také tvrdenia, ktoré budú na prospech takéhoto záveru. Na rozdiel od žalobcu nemá odvolací súd za to, že by údaje uvedené Ing. R. v otázke popretia reálnosti fiktívnych faktúr boli natoľko hodnoverné a ľahko overiteľné, že by nemohli vyvolať žiadne relevantné pochybnosti. Naopak sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý zdôraznil, že ak by uznal tvrdenie žalobcu, že ide o fiktívne doklady, pričom tieto doklady vystavil sám zhotoviteľ, tak by kedykoľvek ten, kto vystavil účtovné doklady ich mohol roky po tejto skutočnosti sponchybníť s nepreukázaným tvrdením, že tak urobil odvolávajúci sa na tretiu osobu.

113. Žalobca svoje tvrdenie, že na základe faktúry č. 20090177 nebolo žalovanou nikdy zaplatené preukazoval len verbálnymi vyjadreniami Ing. R., pričom situácia, kedy by išlo o tvrdenie proti tvrdeniu bola prevážená predložením listinných dôkazov zo strany žalovanej.

114. Žalobca ďalej v odvolaní namietol, že okresný súd neprípustil logický úsudok, že v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 02.09.2012 musel mať správca konkurznej podstaty v pozícii postupcu k dispozícii údaj minimálne v rozsahu príloh priložených k žalobe zo dňa 31.01.2013. Uvedená námietka žalobcu zrejme smeruje k záveru okresného súdu, že v zmluve o postúpení pohľadávky, ktorú predložil žalobca absentuje identifikácia pohľadávky. Okresný súd uviedol, že výška pohľadávky mala byť uvedená v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky, avšak priamo zo zmluvy nie je zrejmé, na základe čoho pohľadávka vznikla, kedy a na základe akej právnej skutočnosti a nie je z nej ani zrejmé, či pohľadávku postupca vymáhal od dlžníka. V tejto súvislosti nie je možné vytrhnúť záver okresného súdu z kontextu, pretože k záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky došiel aj vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky neobsahuje cenu za postúpenie pohľadávky a následne na základe veľmi rozsiahleho dokazovania dospel k záveru, že samotná zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná aj z dôvodu, že pohľadávka v čase postúpenia neexistovala. Zamietnutie žaloby okresným súdom preto nebolo postavené iba na dôvode, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje identifikácia pohľadávky.

115. Samotnú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu je v zmysle nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS/266/2014 súd povinný skúmať vždy, a to aj bez návrhu, a aj v prípade, ak žiaden z účastníkov konania aktívnu vecnú legitímáciu nenamietajú. Okresný súd preto postupoval správne ak vyhodnotil, či žalobca disponuje aktívnou vecnou legitímáciou a to vzhľadom na pohľadávku, ktorú si uplatnil až na základe postúpenia pohľadávky ako postupník. Zároveň túto námietku opakovane vznášala žalovaná, preto bol okresný súd povinný sa s ňou vysporiadať. Žalovaná mala pritom právo namietajúť platnosť postúpenia pohľadávky, keďže žalobca v konaní nepreukázal, že by postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené postupníkom. Samotné oznámenie o postúpení pohľadávky v konaní ani nebolo predmetom skutkových tvrdení žalobcu, čo by však nebolo v prípade platného postúpenia pohľadávky v neprospech žalobcu, pretože už samotné doručenie žaloby spolu s prílohami by bolo možné považovať za oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej. Žalovanej však za týchto okolností ostalo zachované právo namietajúť platnosť postúpenia pohľadávky. Preto bol okresný súd povinný vyhodnocovať obsahové aj formálne náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

116. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že v prílohe 1 je zrejmé, že bola postúpená pohľadávka voči N. M., súkromnej farme a to vo výške 104.300,76 Eur s príslušenstvom, pričom tam skutočne nie je uvedená právna skutočnosť, na základe ktorej pohľadávka vznikla a nie je tam ani iný údaj, na základe ktorého by sa dalo nezameniteľne identifikovať z akého právneho titulu vznikla postúpená pohľadávka. K obligatórnym obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky pritom patrí aj identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí obsahovať nielen riadne označenie dlžníka a opis pohľadávky, čo do jej výšky a do skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupovaná pohľadávka totiž musí byť identifikovaná dostatočne určito tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči tomu istému dlžníkovi a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Ako vyplynulo z výpovedí svedkov L.. C. a M., Zmluva o dielo medzi

zhotoviteľom a žalovanou ako objednávateľkou nebola jediným právnym vzťahom, ktorý medzi sebou uzavreli. Zhotoviteľovi tak postupne voči žalovanej vznikali pohľadávky z rôznych právnych vzťahov, len v priebehu tohto konania bolo preukázané, že zhotoviteľovi voči žalovanej vznikla pohľadávka zo Zmluvy o dielo č. 05/09/R a z faktúry č. 20090177. Z tohto uhla pohľadu príloha č. 1 priložená k zmluve o postúpení pohľadávky identifikuje síce osobu dlžníka a identifikuje výšku pohľadávky, nie je však zrejmé z čoho táto pohľadávka vznikla, teda na základe akej právnej skutočnosti. Citované hodnotenie okresného súdu preto bolo správne. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky postupca s postupníkom disponovali údajmi o právnom titule vzniku pohľadávky, mali byť tieto v zmluve o postúpení pohľadávky, resp. v prílohe k tejto zmluve vymedzené, čoho si správca konkurznej podstaty ako osoba s právnym vzdelaním rovnako, ako štatutárny zástupca postupníka ako osoba s právnym vzdelaním, museli byť vedomí.

117. Zároveň sa odvolací súd stotožnil aj s právnym záverom okresného súdu, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom, pretože neobsahuje cenu za postúpenie pohľadávky. K takémuto záveru už dospela judikatúra všeobecných súdov, ktoré vychádza z toho, že ak sa jedná o odplatné postúpenie, potom zmluva o postúpení pohľadávky musí obsahovať jednoznačné určenie ceny za postúpenie pohľadávky, resp. spôsob jej určenia, pričom tento spôsob určenia môže byť samozrejme uvedený buď v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky alebo môže byť odkázaný aj na samostatnú zmluvu. Ak však prebieha konanie, v ktorom sa dokazuje platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, musel by postupník, ktorý si uplatňuje nároky z pohľadávky na neho postúpenej preukázať, že skutočne medzi stranami došlo k dohode o cene. Či už predložením samostatnej prílohy alebo samostatnej zmluvy o cene za postúpenie pohľadávky alebo iného dokumentu, z ktorého by takáto cena vyplývala. Ak však nepreukáže postupník, že k podstatnej náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky v prípade odplatného postúpenia, ktorým je cena postupovanej pohľadávky skutočne došlo a to žalobca v prejednávacom konaní nepreukázal, v takom prípade musí súd vychádzať z toho, že dohoda ohľadom ceny nebola preukázaná a teda absentuje podstatná náležitosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Absencia podstatnej náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky tak zakladá absolútnu neplatnosť tejto zmluvy, v zmysle čoho nemohli nastať a byť preukázané účinky postúpenia pohľadávky. Okresný súd tak dospel ku kumulovanému záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky na základe ktorej sa žalobca domáha uplatneného nároku v konaní nebola platná a preto na neho nemohli prejsť nároky zhotoviteľa voči žalovanej a zároveň dospel k záveru, že žalobca ani nepreukázal, že by zhotoviteľ mal voči žalovanej pred postúpením pohľadávky nejaké nároky vzhľadom na rozsah prác, ktorý uviedol v Rekapitulácii, ktorá tvorila prílohu k žalobe.

118. Žalobca v odvolaní namietol, že z iných súvisiacich skutkových okolností ovplyvňujúcich nesprávne zistenia okresný súd neprihliadol na skutočnosť, že vážna pochybnosť o obrannej verzii žalovaného je založená tiež nečinnosťou žalovaného v otázke predloženia projektovej dokumentácie a s tým súvisiacej otázky skutočného objemu vykonaných stavebných prác a dodávok nevyhnutne potrebných na riadne zhotovenie diela. Uvedená námietka opätovne svedčí o tom, že žalobca úplne abstrahoval od predmetu sporu, ktorým je zaplatenie prác vymedzených v Rekapitulácii prác priložených k žalobe. Je naopak povinnosťou žalobcu preukázať, že tieto práce v rozsahu uvedenom v Rekapitulácii boli dohodnuté, boli vykonané, boli odovzdané a boli prevzaté žalovanou. Otázka projektovej dokumentácie Zmluvy o dielo č. 05/09/R, z ktorej si strany vzájomné pohľadávky vysporiadali, ani otázka vykonania prác, ktoré žalovaný zaplatil na základe faktúry č. 20090177 nie sú predmetom tohto konania. Preto bolo na strane žalobcu, aby preukazoval, že nad rámec týchto prác (Zmluva o dielo č. 05/09/R a práce navyše zaplatené na základe faktúry č. 20090177) ďalšie práce skutočne vykonané boli. Predloženie projektovej dokumentácie malo potvrdiť, že na diele boli vykonané práce nad rámec prác predpokladaných v projektovej dokumentácii, ako však odvolací súd uviedol vyššie, táto skutočnosť sporná nebola. Všetky práce, ktoré zaplatila žalovaná ako práce uvedené v krycom liste rozpočtu priloženom k faktúre č. 20090177 boli práce nad rámec projektovej dokumentácie, inak by nemohli byť považované za práce navyše a ich vykonanie by spadalo pod cenu diela dohodnutú v Zmluve o dielo. Žalobca vykonanie práce v rozsahu Rekapitulácie nepreukázal žiadnym spôsobom, z ničoho nevyplýva že okrem prác vykonaných v rámci Zmluvy o dielo a prác navyše krytých faktúrou č. 20090177 boli vykonané ešte aj práce zahrnuté v Rekapitulácii, nebol teda ani dôvod porovnávať nepreukázané práce z Rekapitulácie s projektovou dokumentáciou.

119. Žalobca ďalej vyčítal okresnému súdu bagatelizovanie súvťažností medzi jednotlivými dôkazmi, konkrétne namietol, že vecne a časovo vystavenie a úhrada faktúry č. 20090177 nesedí so zápismi v stavebnom denníku a poukázal na listinné dôkazy zo dňa 09.04., 07.05., 10.8. a 17.08.2010, ktoré podľa

neho zakladajú dôvodné pochybnosti o hodnovernosti obrany žalovaného. Opätovne v tejto súvislosti treba zdôrazniť, že preukazovanie vzhľadom na oprávnenosť prác vykonaných a zaplatených na základe faktúry č. 20090177 nie je predmetom tohto konania, predmetom konania je, aby žalobca preukázal, že boli vykonané práce na základe Rekapitulácie ako práce navyše po tých, za ktoré už žalovaná zaplatila titulom Zmluvy o dielo a titulom prác navyše z faktúry č. 20090177. Časová súvislosť medzi vystavením faktúry č. 20090177 a vykonaním prác uvedeným v krycom liste rozpočtu k tejto faktúre priloženej nemá vzťah k tomu, či práce uvedené v Rekapitulácii vo výške 104.300,76 vykonané boli, pretože k týmto prácam nepreukázal žalobca ani ich vykonanie, ani ich prevzatie žalovaným už potom, ako žalovaný zaplatil za práce vykonané na základe Zmluvy o dielo a na základe faktúry č. 20090177. Iba nad rámec tohto konštatovania odvolací súd uvádza, že strany sa môžu dohodnúť na vymedzení rozsahu prác, ktoré je zhotoviteľ povinný vykonať na ich ocenení a na výške ceny diela aj vopred a objednávateľovi nič nebráni aby vopred aj zaplatil.

120. Žalobca v odvolaní namietol, že okresný súd nevyhodnotil správne znalecký posudok č. 23/2019 vyhotovený Ing. Ivanom Čiernym a zdôraznil, že odborné závery obsiahnuté v znaleckom posudku nepodliehajú hodnoteniu súdom. Okresný súd pritom odborné závery obsiahnuté v uvedenom posudku nehodnotil, nepoprel správnosť záverov, iba správne skonštatoval, že závery uvedené v tomto posudku nie sú dôkazom o tom, že by žalovaná na faktúru č. 20090177 nebola platila. Posudok Ing. Čierneho totiž neodpovedal na otázku, či objednávateľka za práce uvedené v krycom liste rozpočtu zaplatila alebo nezaplatila. Žalobca sa následne domáhal toho, že vo vecnej časovej postupnosti predkladania jednotlivých dôkazov stranami sporu po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku Ing. Čierneho ako proti dôkazu voči znaleckému posudku Ing. Ďaďa žalovaná nepredložila iné významovo relevantné dôkazy spochybňujúce závery znalca Ing. Čierneho a súd tak nedisponoval dostatočnou sumou odborných informácií, aby mohol sám bez ich využitia negovať znalecký posudok Čierneho.

121. K uvedeným námietkam žalobcu treba predovšetkým zdôrazniť, že posudok Ing. Čierneho nemôže byť vnímaný ako protidôkaz voči znaleckému posudku Ing. Ďaďa. Obidva tieto posudky mali špecificky vymedzený účel vypracovania, boli im zadané otázky z rôznych odborov, vypracovávali ich znalci z rôznych odborov a predmetom týchto znaleckých posudkov nebolo posúdenie tých istých vecí. Kým znalecký posudok prof. Jaroslava Ďaďa smeroval výlučne k záveru, že faktúra č. 20090177 bola riadne zaúčtovaná v účtovníctve podnikateľky žalovanej a rovnako bol v tomto účtovníctve zaúčtovaný príjmový/výdavkový pokladničný doklad na sumu 89.500 Eur v roku 2010 a príjmový/výdavkový pokladničný doklad na sumu 89.000 Eur bol zaúčtovaný v účtovníctve v roku 2009, pričom uvedené doklady boli zaúčtované v knihe záväzkov, v knihe DPH aj v účtovej závierke, znalec sa žiadnym spôsobom nevyjadroval k tomu, či suma na fa č. 20090177 zaplatená bola alebo nebola. Znalecký posudok tak vyjadruje iba záver, že tieto doklady sú vedené v účtovníctve a sú tam vedené od r. 2009, resp. od r. 2010. Z takto predloženého znaleckého posudku preto nie je možné dospieť k skutkovému záveru o tom, či skutočne bolo alebo nebolo zaplatené zo strany žalovanej. Znalec nebol prítomný pri odovzdávaní peňazí, nemôže sa preto vyjadriť ku skutočnosti, či fyzicky peniaze zhotoviteľovi odovzdané boli alebo neboli. Znalecký posudok iba dokresľuje okolnosti v tom zmysle, že následne po obdržaní príjmového pokladničného dokladu na sumu 89.000 Eur v r. 2009 a príjmového pokladničného dokladu na sumu 89.500 Eur v r. 2010 oboch dokladov vystavených poverenou osobou zhotoviteľa, ktorá ich vystavenie na súde potvrdila, boli tieto účtovné doklady zavedené do účtovníctva žalovanej. Neboli tam doložené dodatočne až v priebehu konania, čo iba nepriamo potvrdzuje verziu žalovanej o ich zaplatení. Priamym dôkazom o ich zaplatení sú príjmové pokladničné doklady vystavené zhotoviteľom.

122. Pokiaľ ide o znalecký posudok Ing. Čierneho, ktorého obsah odvolací súd vyššie zrekapituloval, tento posudok smeroval k záverom ohľadom predpokladanej nevyhnutnosti vykonania prác uplatnených na základe Rekapitulácie priloženej k žalobe v porovnaní s prácami vymedzenými v krycom liste rozpočtu priloženom k faktúre č. 20090177. Tento posudok tak rovnako nevytvára o tom, či reálne prišlo k fyzickému zaplateniu faktúry č. 20090177 a už vôbec nemá súvis s informáciou, či v účtovníctve žalovanej sa faktúry č. 20090177 spolu s príjmovými/výdavkovými dokladmi nachádza. Preto znalecký posudok prof. Ďaďa a znalecký posudok Ing. Čierneho nie sú protidôkazy, neodpovedajú na tie isté otázky a ani jeden z nich nie je dôkazom o tom, či skutočne došlo alebo nedošlo k odovzdaniu peňazí zo strany žalovanej zhotoviteľovi. Z uvedeného dôvodu postupoval aj okresný súd správne ak zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorým by bola nová obsahová konfrontácia uvedených znaleckých posudkov.

123. V tejto súvislosti sa žalobca pomerne rozsiahlo venoval vlastnému hodnoteniu znaleckého posudku Ing. Čierneho, ktorého obsah pritom v skutočnosti okresný súd nespochybnil. Okresný súd iba uviedol, že závery uvedené v tomto znaleckom posudku nie sú dôkazom o tom, že by práce podľa faktúry č. 20090177 vystavenej zhotoviteľom na sumu 178.500,- Eur realizované neboli a s týmto záverom odvolací súd súhlasí, pretože záver, že práce v rozsahu 178.500,- Eur boli nadhodnotené, prípadne neboli nevyhnutné, nie je dôkazom o tom, že reálne vykonané neboli. Zoznam týchto prác, ako aj cenu týchto prác vystavil zhotoviteľ a žalovaná predložila dôkaz, že ich zaplatila. Týmto spôsobom neboli závery z posudku Ing. Čierneho spochybnené, pretože skutočne môže mať pravdu v tom, že faktúra v sume 150.000,- Eur bola vystavená v cene, ktorá prekročuje ceny obvyklé, resp. obsahuje aj ceny za práce, ktoré pravdepodobne vykonané neboli. Ich zaplatenie však bolo preukázané. Preto z hľadiska nároku zhotoviteľa voči žalovanej zhotoviteľ nemá ďalší nárok na zaplatenie ceny tých prác, ktoré sa kryjú s prácami uvedenými v krycom liste rozpočtu priloženom k faktúre č. 20090177. Posudok Ing. Čierneho pritom neuviedol, že by nad rámec týchto prác, ktoré sú v krycom liste k faktúre č. 20090177 boli vykonané aj práce uplatnené v Rekapitulácii priloženej k žalobe.

124. K námietkam žalobcu, že okresný súd nesprávne aplikoval a interpretoval predovšetkým procesný predpis a síce Civilný sporový poriadok v rozsahu ustanovení §§150 ods. 2, 151 a § 191, teda v rozsahu uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v spojitosti s postupom okresného súdu pri hodnotení dôkazov odvolací súd uvádza, že procesné pochybenia okresného súdu v naznačenom smere nezistil. Zároveň žalobca v odvolacej námietke bližšie nešpecifikoval, v akom smere mal okresný súd pochybiť. Nad rámec toho odvolací súd iba konštatuje, že okresný súd naopak umožnil stranám, aby navrhovali dôkazy zabezpečil, aby strany boli oboznámené navzájom so svojimi vyjadreniami produkovanými v priebehu konania, umožnil im doručiť vlastné vyjadrenia a v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP na konanie, ktoré začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku neuplatnil ustanovenia o popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania a to v neprospech žiadnej zo strán.

125. Žalobca tak nepreukázal existenciu pohľadávky zhotoviteľa voči žalovanému a okresný súd dospel k správne záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú v konaní predložil a ktorou preukazoval, že na neho mal prejsť nárok z tvrdenej pohľadávky zhotoviteľa voči žalovanej je neplatná. V tomto smere musí odvolací súd prisvedčiť žalovanej, ktorá sa od počiatku domáhala neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu a to presne z tých dôvodov, ktoré okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol ako dôvody pre ktoré tiež dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

126. Už iba záverom a nad rámec všetkého doposiaľ uvedeného odvolací súd konštatuje, že pri porovnaní obsahu Rekapitulácie priloženej k žalobe a krycieho listu rozpočtu priloženého k faktúre č. 20090177 je zrejmé, že tieto dva dokumenty sa v podstate prekrývajú, pričom krycí list rozpočtu obsahuje ešte aj ďalšie práce nad rámec tých, ktoré sú uvedené v Rekapitulácii. V konaní tak vznikla paradoxná situácia, kedy ohľadom tých istých prác na jednej strane žalobca tvrdí, že tieto vykonané boli (v rozsahu Rekapitulácie prác), avšak zároveň vykonané neboli (pre údajnú fiktívnosť krycieho listu rozpočtu). Ak by tak aj tomu skutočne bolo, tak vzhľadom na to, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že zaplatil zhotoviteľovi ako právnenému predchodcovi žalobcu sumu za práce v rozsahu krycieho listu rozpočtu, teda vo väčšom rozsahu než bol uplatnený samotnou žalobou, vzhľadom na práce uvedené v Rekapitulácii prác priložených k žalobe tak z uvedeného vyplýva, že zhotoviteľ za svoje práce zaplatené dostal, a preto už nemal akú pohľadávku voči žalobcovi postúpiť. Rozhodnutie okresného súdu tak považuje odvolací súd za spravodlivé.

127. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto napadnuté rozhodnutie okresného súdu preskúmaval iba v rozsahu odvolania žalobcu.

128. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Pokiaľ sa súd prvej inštancie s niektorými námietkami žalobcu v napadnutom rozhodnutí nezaoberal, vysporiadal sa s nimi odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP.

129. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanej voči žalobcovi, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

130. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).